POLSKI ZWIĄZEK ŁYŻWIARSKI

STATUT, REGULAMINY WZORY, TABELE

WYDANIE PIERWSZE

1930

NAKŁADEM POLSKIEGO ZWIĄZKU ŁYŻWIARSKIEGO
WARSZAWA, UL. SZOPENA 3/11.

POLSKI ZWIĄZEK ŁYŻWIARSKI

STATUT, REGULAMINY WZORY, TABELE

WYDANIE PIERWSZE

1930

NAKŁADEM POLSKIEGO ZWIĄZKU ŁYŻWIARSKIEGO
WARSZAWA, UL. SZOPENA 3/11.

Drukarnia Artystyczna, Nowy Świat 47, tel. 635-80, 635-83.

STATUT
POLSKIEGO ZWIĄZKU ŁYŻWIARSKIEGO.

Nazwa i siedziba.

§ 1.

Związek nosi nazwę „Polski Związek Łyżwiarski" skrót „P. Z. Ł." i jest reprezentantem polskiego sportu łyżwiarskiego.

Terenem działalności Związku jest Rzeczpospolita Polska.

Siedzibą Związku jest Warszawa.

W miarę potrzeby może Zarząd Związku dla celów organizacyjnych i administracyjnych tworzyć „Związki Okręgowe", podlegające ściśle Zarządowi głównemu, a dla celów informacyjno - organizacyjnych wyznaczać poza miejscem siedziby Związku referentów sportowych.

Zakres działania Związków Okręgowych i referentów określą regulaminy, wydane przez Zarząd P. Z. Ł.

Językiem urzędowym jest język polski.

Związek jako jednostka prawna może nabywać i dzierżawić majątek ruchomy i nieruchomy wszelkiemi przez prawo przewidzianemi sposobami, nie wyłączając darowizn i zapisów testamentowych, stawać przed sądem w charakterze powoda i pozwanego i zawierać umowy.

Cele i kompetencje.

§ 2.

Związek ma na celu:

Rozwój i popieranie sportu łyżwiarskiego, jakoteż popieranie Towarzystw i Klubów łyżwiarskich, należących do Związku.

§ 3.

Środkami do tego celu są:

a) Organizowanie zawodów międzynarodowych, państwowych i miejscowych, dalej zawodów o mistrzostwo i reprezentacyjnych urządzanych przez któregokolwiek członka Związku.

b) Nadzór nad zawodami i popieranie ich moralne i materjalne.

c) Opieka nad zachowaniem należytych stosunków sportowych i towarzyskich między członkami Związku.

d) Popularyzowanie sportu łyżwiarskiego w prasie, wydawanie i popieranie czasopism sportowych, podręczników i t. p.

e) Urządzanie kursów pod kierunkiem fachowych trenerów i instruktorów.

f) Wysyłanie trenerów, instruktorów i lustratorów do członków Związku.

g) Utrzymywanie łączności z Międzynarodowym Związkiem Łyżwiarskim i Związkami Łyżwiarskimi poszczególnych Państw.

h) Do kompetencji Związku należy uprzednie zatwierdzanie statutów nowopowstających Towarzystw i Klubów łyżwiarskich przed złożeniem ich władzom państwowym do legalizacji.

W działalności swej Związek będzie przestrzegał obowiązujące prawa i przepisy.

Dochody.

Na dochody Związku składają się:

a) wpisowe w wysokości zł. 25.— (dwadzieścia pięć złotych), płatne przy zgłoszeniu,

b) składki roczne, które wynoszą:

dla członków zwyczajnych (§ 6) tyle złotych, ile dane Towarzystwo wzgl. Klub posiada członków rzeczywistych, jednak nie mniej niż zł. 50.— (pięćdziesiąt złotych).

dla członków nadzwyczajnych (§ 7) tyle złotych, ile zrzeszenie łyżwiarskie lub sekcja łyżwiarska w danym

Towarzystwie wzgl. Klubie posiada członków — jednak nie mniej niż zł. 25 (dwadzieścia pięć złotych).

c) Dochody z zawodów urządzanych przez Związek. W tym celu Związek ma prawo urządzać w każdej miejscowości zawody po porozumieniu się z lokalnem Towarzystwem względnie Klubem przynajmniej miesiąc przed terminem zawodów.

Żaden z członków nie może urządzać w tej miejscowości w tym samym dniu własnych zawodów.

d) Dochody inne: jak subwencje, dary i t. p.

Członkowie, ich prawa i obowiązki.

§ 5.

Związek składa się z członków:

a) zwyczajnych,

b) nadzwyczajnych.

§ 6.

Członkiem zwyczajnym może być każde Polskie Towarzystwo Łyżwiarskie, Polski Klub Łyżwiarski, oraz każde zrzeszenie sportowe posiadające sekcję łyżwiarską o ile ma własny lub stale dzierżawiony tor łyżwiarski.

Kandydaci na członków zwyczajnych muszą mieć statuty przez władze państwowe zatwierdzone, które winny być załączone do zgłoszenia.

§ 7.

Członkiem nadzwyczajnym może być każde zrzeszenie o zasadach amatorskich, uprawiające również sport łyżwiarski, a nieposiadające warunków członka zwyczajnego, do którego należy nie mniej niż 20 osób, oraz posiada statut, regulamin i Zarząd złożony przynajmniej z 3-ch osób.

Statut i regulamin muszą być załączone do zgłoszenia.

§ 8.

Przyjęcie członków zwyczajnych i nadzwyczajnych jest prawomocne dopiero od chwili uiszczenia należnych opłat.

Zarząd może odmówić przyjęcia bez podania powodów.

Kandydatowi jednak przysługuje prawo odwołania się z tem do najbliższego Walnego Zgromadzenia.

Przed upływem roku, kandydat nie może starać się ponownie o przyjęcie.

Prawa członków zwyczajnych.

§ 9.

Członkowie zwyczajni mają prawo:

a) żądać w każdej potzebie sportowej i towarzyskiej poparcia i pomocy Związku tak moralnej jak i materjalne.

b) uczestniczyć w zawodach, z ramienia Związku urządzanych, korzystać z urządzeń i publikacji Związku.

c) współzawodniczyć z organizacjami sportowemi, należącemi do Międzynarodowego Związku Łyżwiarskiego.

d) wybrać na Walne Zgromadzenie przepisaną liczbę delegatów z prawem wyboru i wybieralności do władz Związku.

e) żądać od Zarządu zwołania Walnego Zgromadzenia zgodnie z § 21 niniejszego Statutu.

f) w razie nieporozumienia lub sporu z drugim członkiem Związku poddać sprawę pod orzeczenie Sądu Arbitrów.

g) w razie nieporozumienia ze Związkiem odwołać się do najwyższej władzy sportowej w Polsce — Związku Polskich Związków Sportowych.

Obowiązki członków zwyczajnych.

§ 10.

Członkowie zwyczajni obowiązani są:

a) złożyć przy wstąpieniu statut, oraz pisemną deklarację, zobowiązującą do bezwzględnego przestrzegania statutu P. Z. Ł.

Wszelkie zmiany poszczególnych statutów podlegają uprzedniemu zgłoszeniu do Zarządu P. Z. Ł. przed złożeniem władzom państwowym do zatwierdzenia.

b) uiszczać regularnie składkę roczną najpóźniej 1 marca każdego roku na bieżący okres administracyjny. Członek, który mimo upomnienia składki nie uiści, nie może tem samem ubiegać się o prawa w § 9 wymienione.

Wszystkie statutem przepisane należności są płatne w miejscu siedziby Związku.

c) wpływać na swych członków, oraz przestrzegać, aby w czynnościach swoich mieli zawsze na względzie dobro Związku i sportu wogóle.

d) przestrzegać zasad amatorstwa w ścisłem tego słowa znaczeniu według regulaminu Międzynarodowego Związku Łyżwiarskiego, który otrzyma każdy członek Związku.

W razach wątpliwych, wynikających z warunków lokalnych rozstrzyga Zarząd P. Z. Ł., a od wyroków jego w tych sprawach niema odwołania.

e) wszelkie pisma do Związku z wyjątkiem ściśle informacyjnych będą uwzględnione lub przyjęte do wiadomości, o ile będą podpisane przez statutowo wskazane osoby danego członka Związku.

f) każdy członek Zarządu obowiązany jest po swem dorocznem Walnem Zgromadzeniu podać skład nowoobranego Zarządu, dokładny adres przewodniczącego i sekretarza, oraz ewentualną zmianę swej siedziby.

g) każdy członek Związku obowiązany jest posiadać książkę ewidencyjną, w której prowadzi się dokładną statystykę pracy sportowej, odbytych zawodów i osiągniętych wyników.

Każdego czasu na wezwanie, a obowiązkowo 1 kwietnia każdego roku członkowie Związku winni przedłożyć Zarządowi wyciąg z ksiąg ewidencyjnych.

h) każdy członek zwyczajny obowiązany jest urządzić w sezonie przynajmniej jedne zawody łyżwiarskie poza nakazanemi przez Związek.

Gdy ich nie urządzi, może być pozbawionym prawa startowania na rok przyszły pod swoimi barwami. Przysługuje mu jednak prawo odwołania się do Walnego Zgromadzenia. W stosunku do tej sprawy niema prawa głosowania na Walnem Zgromadzeniu.

Prawa i obowiązki członków nadzwyczajnych.

§ 11.

Członkowie nadzwyczajni mają prawo:

a) żądać w każdej potrzebie sportowej i towarzyskiej popracia i pomocy Związku tak moralnej jak i materjalnej.

b) uczestniczyć w zawodach związkowych, korzystać z urządzeń i publikacji Związku.

c) współzawodniczyć z organizacjami sportowemi, należącemi do P. Z. Ł..

d) w razie nieporozumienia lub sporu z drugim członkiem Związku poddać sprawę pod orzeczenie władz Związku, które mogą sprawę przekazać Sądowi Arbitrów.

e) w razie niezadowolenia z orzeczenia władz Związku odwołać się do Walnego Zgromadzenia, jako ostatniej instancji.

f) obowiązki członków nadzwyczajnych określają punkty a, b, c, d, e, f, g, § 10 niniejszego statutu.

§ 12.

Prawo przynależności do Związku wygasa:

a) przez dobrowolne wystąpienie, o czem należy pisemnie zawiadomić Zarząd z końcem sezonu. Członek, który do 1 lipca tego nie uczyni pozostaje tem samem przez cały rok następny administracyjny nadal w Związku, a gdyby mimo to w terminie późniejszym wystąpił, obowiązany jest do uiszczenia składek za cały rok.

b) przez wykluczenie, które uchwala Zarząd większością 2/3 głosów, za niestosowanie się do niniejszego statutu i wogóle za działanie na niekorzyść Związku.

Wykluczonemu przysługuje prawo odwołania się do Walnego Zgromadzenia.

Władze Związku.

§ 13.

Władzami Związku są:
1. Zarząd,
2. Komisja Rewizyjna,
3. Sąd Arbitrów,
4. Walne Zgromadzenie.

I. ZARZĄD.

§ 14.

Główną władzą do kierowania sprawami Związku jest Zarząd, wybrany przez Walne Zgromadzenie na przeciąg jednego roku administracyjnego z pośród delegatów członków zwyczajnych, oraz osób należących do Towarzystw względnie Klubów, będących członkami zwyczajnymi P. Z. Ł.

A. Kompetencje.

a) Zarząd reprezentuje P. Z. Ł. i występuje w imieniu Polskiego Sportu Łyżwiarskiego.

b) zarządza wszelkiemi sprawami Związku z wyjątkiem spraw podlegających kompetencji Walnego Zgromadzenia i Sądu Arbitrów.

c) przyjmuje nowozgłaszających się członków dc Związku większością 2/3 głosów.

B. Skład Zarządu i sposób jego działania.

a) Zarząd składa się z Prezesa, 2 Vice-Prezesów, Skarbnika, Sekretarza i 4 członków Zarządu.

b) Członkiem Zarządu może być tylko człowiek pełnoletni, będący w pełni praw obywatelskich.

c) W razie ustąpienia wybranych przez Walne Zgromadzenie członków Zarząd może uzupełnić się w ciągu roku mandatowego przez kooptację z pośród osób wymienionych w wstępnym ustępie § 14, jednak nie więcej jak dwóch członków kooptowanych.

d) Prezes reprezentuje Związek nazewnątrz, kieruje czynnościami Zarządu i przewodniczy wszystkim zebraniom, w razie równości głosów rozstrzyga. W razach nagłych Prezes lub jeden z Vice-Prezesów wraz z Sekretarzem ma prawo wydawać zarządzenia na własną odpowiedzialność. Za tego rodzaju postępowanie odpowiadają osobiście przed Zarządem i Walnem Zgromadzeniem.

Jeden z Vice-Prezesów zastępuje Prezesa, o ile ten z jakichkolwiek powodów funkcji swej spełniać nie może.

e) Do ważności uchwał potrzebna jest obecność 5-ciu członków w tem Prezesa lub jednego z Vice-Prezesów i zwyczajna większość oddanych głosów, o ile Statut nie postanawia inaczej. Posiedzenie Zarządu zwołuje Prezes lub jeden z Vice-Prezesów w razie potrzeby, najmniej jednak raz w miesiącu w czasie sezonu, zawiadamiając o tem członków Zarządu zamiejscowych najmniej na siedem dni wpierw. Zarząd załatwia wszelkie sprawy bieżące Związku w myśl niniejszego Statutu, przepisów międzynarodowych, postanowień lub dyrektyw Walnego Zgromadzenia i Sądu Arbitrów, oraz według własnych uchwał, powziętych większością głosów.

f) Decyduje o propozycjach Komisji Sportowej.

g) Zwołuje i przygotowuje Walne Zgromadzenie.

C. Komisja sportowa.

Z pośród członków Zarządu konstytuuje Zarząd Komisję Sportową w liczbie trzech, przyczem 1-szy Vice-Prezes jest przewodniczącym Komisji Sportowej. Zadaniem tej Komisji są sprawy ściśle sportowe, jak projektowanie, oraz przeprowadzenie zawodów związkowych i zawodów o mistrzostwo, statystyka zawodów związkowych, weryfikowanie rekordów, nadzór nad wszelkiemi zawodami, rejestracja zgłoszeń, ewidencja zawodników.

D. Biuro Związku.

Biuro Związku znajduje się w siedzibie Związku. Kieruje nim Prezes lub jeden z Vice-Prezesów.

Sekretarz prowadzi protokóły posiedzeń Zarządu, podpisuje korespondencję łącznie z Prezesem lub jednym z Vice-Prezesów.

Zarządza biurem, archiwum, wydawnictwami, utrzymuje w ewidencji rekordy, prowadzi ewidencję kart zgłoszeń zawodników i udziela informacji.

Skarbnik prowadzi rachunkowość zgodnie z przepisami prawnemi i przyjętymi zwyczajami, podpisuje czeki, zobowiązania i asygnaty rozchodowe łącznie z Prezesem lub jednym z Vice-Prezesów, przychodowe zaś asygnaty podpisuje sam.

Protokóły zatwierdza Zarząd na najbliższem zebraniu.

Protokół każdego Walnego Zgromadzenia, oraz uchwały Zarządu obowiązany jest Zarząd podawać wszystkim członkom do wiadomości listownie lub drogą komunikatu w oficjalnym organie Związku.

W razie potrzeby biuro Związku posługuje się personelem pomocniczym.

II. KOMISJA REWIZYJNA.

§ 15.

Komisja Rewizyjna składa się z trzech członków wybranych przez Walne Zgromadzenie na okres roku sprawozdawczego z pośród osób wymienionych we wstępnym ustępie § 14, a nie wchodzących w skład Zarządu.

Do obowiązków Komisji Rewizyjnej należy kontrola nad działalnością administracyjną i finansową Związku, oraz protokularne sprawdzenie książek, stanu kasy i rocznego bilansu przed przedstawieniem go Walnemu Zgromadzeniu.

III. SĄD ARBITRÓW.

§ 16.

Sąd Arbitrów składa się z trzech członków, wybranych przez Walne Zgromadzenie na okres roku sprawo-

zdawczego z pośród osób wymienionych w § 14.

Sąd Arbitrów wybiera z pośród siebie przewodniczącego, który zwołuje posiedzenia w razie potrzeby.

Sądowi Arbitrów podlegają wszelkie sprawy co do sporów, zażaleń, spraw honorowych między członkami Związku, wreszcie protestów i kar, przekazanych mu przez Zarząd z własnej inicjatywy lub na wniosek poszczególnych członków związkowych.

Jeżeli zbadanie istotnych podstaw sprawy, poddanej orzeczeniu władz Związku tego wymaga, Sąd Arbitrów może wejrzeć w czynności wewnętrzne członków Związku, dotyczące danej sprawy spornej.

Sąd Arbitrów podaje swe orzeczenia wraz z motywami Prezesowi do wiadomości i wykonania, który ogłasza je zainteresowanym, ewentualnie ogółowi członków, i dba o dalsze wykonanie.

Orzeczenia wchodzą w moc obowiązującą w terminie 14-dniowym.

Przeciw orzeczeniom przysługuje prawo odwołania się do Walnego Zgromadzenia w przeciągu dni 14 od daty doręczenia orzeczenia, przyczem do czasu rozstrzygnięcia sprzeciwu, członka Związku zawiesza się w prawach czynnych.

Sąd Arbitrów ma prawo nakładać na wniosek Zarządu lub mocą własnego orzeczenia na członków Związku za wykroczenia przeciw regulaminowi sportowemu i za naruszenie niniejszego statutu następujące kary:

a) napomnienie pisemne,
b) ostrzeżenie,
c) dyskwalifikację sportową od 8 dni do 1 roku,
d) wykluczenie ze Związku.

Za jedno przewinienie może być wymierzona tylko jedna kara.

Walne Zgromadzenie.

§ 17.

Walne Zgromadzenie jest najwyższą władzą Związku.

Odbywa się po zakończeniu sezonu najpóźniej 15 ma-

ja, a uczestniczą w niem z prawem głosu delegaci wszystkich członków zwyczajnych.

Każde Towarzystwo względnie Klub Związkowy liczące do 50 członków wysyła po jednym delegacie. Na każdych następnych 50 członków ma prawo wysłania jednego delegata.

Najwyższa liczba delegatów jednego Towarzystwa względnie Klubu nie może przekraczać łącznej sumy delegatów innych członków zwyczajnych Związku. Głosowanie w zastępstwie przy upoważnieniu pisemnem jest dopuszczalne.

Obradom Walnych Zgromadzeń przysłuchiwać się mogą mężowie zaufania członków nadzwyczajnych po 2 z każdego Towarzystwa względnie Klubu z głosem doradczym.

§ 18.

Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej połowy delegatów względnie powoła uprawnionych głosów. W razie braku dostatecznej liczby delegatów względnie głosów już po upływie godziny odbyć się może drugie Walne Zgromadzenie bez względu na komplet.

§ 19.

Do zakresu działania Walnego Zgromadzenia należą:

a) przyjęcie protokółu ostatniego Walnego Zgromadzenia, rozpatrzenie działalności sportowej i finansowej Zarządu i udzielenie temuż absolutorjum na wniosek Komisji Rewizyjnej.

b) rozpatrzenie zgłoszonych sprzeciwów na orzeczenia i uchwały Władz Związku.

c) wybór Prezesa, 2 Vice-Prezesów, Skarbnika, Sekretarza i 4 członków Zarządu.

d) wybór 3 członków Sądu Arbitrów.

e) wybór 3 członków Komisji Rewizyjnej.

f) rozpatrzenie wniosków Zarządu i członków Związku, zgłoszonych conajmniej na dni 14 przed Walnem Zgromadzeniem.

g) uchwalenie zmian Statutu.

h) rozwiązanie Związku.

Do wszystkich punktów od „a" do „f" włącznie potrzebna jest zwyczajna większość głosów do punktów „g", „h" 2/3 głosów.

W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego Walnego Zgromadzenia.

§ 20.

Walne Zgromadzenie ma być zwołane przez Zarząd w terminie conajmniej 4 tygodniowym przez zawiadomienie pisemne wszystkich członków Związku, oraz ogłoszenie w oficjalnym organie Związku z podaniem porządku dziennego.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie.

§ 21.

W ważnych sprawach Zarząd ma prawo zwołać Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie z własnej inicjatywy jak również na żądanie 1/3 członków zwyczajnych przy podaniu powodu Nadzwyczajnego Zebrania.

Rozwiązanie Związku.

§ 22.

Polski Związek Łyżwiarski może być rozwiązany wskutek uchwały specjalnie zwołanego w tym celu Walnego Zgromadzenia zapadłej większością 2/3 głosów członków Związku zwyczajnych.

Zgromadzenie wybiera Komisję Likwidacyjną na tem posiedzeniu i rozporządzi majątkiem Związku, uwzględniając wyłącznie cele i potrzeby sportu.

§ 23.

Założycielami Polskiego Związku Łyżwiarskiego są:
Lwowskie Towarzystwo Łyżwiarskie,
Warszawskie Towarzystwo Łyżwiarskie,
Akademicki Związek Sportowy w Warszawie.

(—) Sekretarz **J. Jankowski.** (—) Prezes **Szwejcer.**

Na zasadzie postanowienia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 28.VII.1928 r. Nr. 3120/28 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków pod Nr. 459 stowarzyszenie pod nazwą **„Polski Związek Łyżwiarski"** skrót **„P. Z. Ł."**.

Warszawa, dnia 28/VII.28 r.

Komisarz Rrządu na m. st. Warszawę

(—) **J. Pilecki.**

REGULAMIN

DLA OKRĘGOWYCH ZWIĄZKÓW ŁYŻWIARSKICH

---

§ 1.

Związek nosi nazwę ....Okręgowy Związek Łyżwiarski. Siedziba jego jest........, a działalność obejmuje obszar..........

§ 2.

Językiem urzędowym jest język polski.

§ 3.

........Okręgowy Związek Łyżwiarski ma na celu rozwój i podnoszenie sportu łyżwiarskiego: (jazda szybka, figurowa, i tańce na lodzie) wśród swych członków, z wykluczeniem dążeń politycznych i wyznaniowych.

§ 4.

Środkami do tego celu są:

a) czuwanie nad należytym zachowaniem stosunków sportowych i towarzyskich między swymi członkami;

b) przestrzeganie zachowywania w sporcie łyżwiarskim zasad amatorstwa oraz przepisów technicznych i organizacyjnych P. Z. Ł.;

c) organizowanie zawodów klasyfikacyjnych, o mistrzostwo okręgu i ewentualnie na zlecenie P. Z. Ł. o mistrzostwo Polski;

d) nadzór nad wszelkimi zawodami łyżwiarskiemi w okręgu;

e) niedopuszczanie do zawodów organizowanych przez .... Okr. Zw. Łyżw. i jego członków, osób (łyżwiarek i łyżwiarzy) nienależących do Związku, z wy-

jątkiem wypadków z góry przewidzianych, i nakazanych przez P. Z. Ł.;

f) jaknajszersze popularyzowanie sportu łyżwiarskiego.

§ 5.

Członkowie . . . . Okr. Zw. Łyżw. dzielą się na.

a) zwyczajnych,

b) nadzwyczajnych.

Członkami zwyczajnymi i nadzwyczajnymi . . . . Okr. Zw. Łyżw. mogą być wszystkie kluby i towarzystwa należące do P. Z. Ł. w charakterze członków zwyczajnych względnie nadzwyczajnych, a mające swoją siedzibę na terytorjum . . . . Okr. Zw. Łyżw.

Członkowie zwyczajni mają prawo do brania udziału w Walnem Zebraniu z głosem decydującym, korzystania z urządzeń i poparcia . . . . Okr. Zw. Łyżw. — mają obowiązek brania udziału w zawodach o mistrzostwo okręgowe, przestrzegania statutu i rozporządzeń Walnych Zebrań i Zarządu oraz uiszczania przepisanych opłat.

Zawodnicy zrzeszeni w poszczególnych klubach i towarzystwach należących do Okr. Zw. Łyżw. dzielą się na klasy według postanowień regulaminu P. Z. Ł.

Ponadto może Okr. Zw. Łyżw. brać w opiekę kółka i drużyny sportowe szkolne.

§ 6.

Na fundusze . . . . Okr. Zw. Łyżw. składają się:

a) wpisowe w kwocie zł. 5 od nowoprzybywającego członka;

b) składki roczne w wysokości zł. 10;

c) opłata w kwocie zł. 5 od każdych zawodów z wyjątkiem wewnętrznoklubowych;

d) dochody z przedsiębiorstw, urządzeń i imprez urządzanych przez . . . . Okr. Zw. Łyżw.;

e) darowizny, subwencje i inne dochody.

§ 7.

Organami . . . . Okr. Zw. Łyż. są:
a) Zarząd,
b) Komisja Rewizyjna,
c) Sąd Arbitrów,
d) Walne Zebranie.

§ 8.

Walne Zebranie zbiera się raz do roku w ciągu m-ca października. Z dniem Walnego Zebrania rozpoczyna się rok administracyjny i urzędowanie wybranych członków Zarządu.

Walne Zebranie zwołuje Zarząd przynajmniej na 14 dni przed terminem zebrania drogą pisemną i ogłoszeniem w prasie miejscowej. Walne Zebranie ma prawo do powzięcia uchwał, jeśli jest reprezentowanych na niem 3/4 głosów wszystkich członków uprawnionych do głosowania, zaś w przeciwnym wypadku odbywa się Walne Zebranie w pół godziny później bez względu na liczbę obecnych, a uchwały jego są prawomocne.

§ 9.

Na Walnem Zebraniu uczestniczą z prawem głosu delegaci wszystkich członków zwyczajnych.

Każde Towarzystwo względnie Klub Związkowy liczący do 50 członków posiada jeden głos, a na każdych zaczętych następnych 50-ciu członków, jednak nie mniej niż 20, po jednym głosie (należy się przy tem wykazać wysokością wpłaconej składki na rzecz P. Z. Ł.).

Najwyższa liczba delegatów jednego Towarzystwa względnie Klubu nie może jednak przekraczać łącznej sumy delegatów głosujących innych członków zwyczajnych Okr. Zw. Głosowanie w zastępstwie przy upoważnieniu pisemnem jest dopuszczalne.

Obradom Walnego Zebrania mogą się przysłuchiwać z głosem doradczym delegaci członków nadzwyczajnych po dwóch z każdego Towarzystwa lub Klubu.

Delegaci upoważnieni do głosowania muszą być zaopatrzeni w pisemne pełnomocnictwa, w których winno

być wskazane, który z delegatów jest upoważniony do głosowania imieniem Towarzystwa.

§ 10.

Do kompetencji Walnego Zebrania należy:

a) zatwierdzenie protokółu z ostatniego Walnego Zebrania,

b) stwierdzenie listy delegatów uprawnionych do głosowania,

c) przyjęcie do wiadomości sprawozdania Zarządu, oraz udzielenię absolutorjum skarbnikowi i Zarządowi,

d) przeprowadzenie wyborów członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Sądu Arbitrów,

e) rozstrzyganie wniosków Zarządu i członków,

f) rozstrzyganie wniosków nagłych.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych. Wnioski członków muszą wpłynąć na piśmie przynajmniej na 7 dni przed Walnem Zebraniem.

Wnioski nagłe mogą zostać wzięte pod obrady, o ile oświadczy się za ich nagłością 2/3 głosów Walnego Zebrania.

Nie mogą być przedmiotem uchwał Walnego Zebrania Okręg. Zw. Łyżw. sprawy zmiany regulaminu Okr. Zw. Łyżw., rozwiązania Okręg. Zw. Łyżw., lub wykluczenia członka, gdyż sprawy te wchodzą wyłącznie w zakres kompetencji P. Z. Ł.

§ 11.

Nadzwyczajne Walne Zebranie może zwołać Zarząd sam, lub na żądanie Komisji Rewizyjnej, bądź 1/3 członków zwyczajnych, należących do . . . . Okr. Zw. Łyżw., jeżeli ci oświadczą się za tem pisemnie. Nadzwyczajne Walne Zebranie opiera się na tych samych przepisach, co i Walne Zebranie zwyczajne.

§ 12.

Zarząd P. Z. Ł. może w razie stwierdzenia większych uchybień formalnych, unieważnić Walne Zebranie

Okr. Zw. Łyżw., bądź na wniosek zainteresowanych klubów, bądź z własnej inicjatywy.

§ 13.

Zarząd .... Okr. Zw. Łyżw. składa się z 5-ciu członków, a mianowicie:

a) prezesa,
b) jego zastępcy,
c) sekretarza,
d) skarbnika,
e) kapitana sportowego.

Członkiem zarządu może być tylko osoba pełnoletnia, w pełni praw obywatelskich i czci nieposzlakowanej.

Zarząd kieruje sprawami .... Okr. Zw. Łyżw., z wyjątkiem zastrzeżonych kompetencji Walnego Zebrania lub Komisji Rewizyjnej, oraz przygotowuje i zwołuje Walne Zebrania.

§ 14.

Posiedzenia Zarządu są poufne i odbywają się w miarę potrzeby. Zarząd ma prawo nakładania następujących kar na członków Okr. Zw. Łyżw.:

a) napomnienie,
b) ostrzeżenie pisemne,
c) dyskwalifikacja od 8 dni do 2 miesięcy,
d) zawieszenie w prawach członkowskich do decyzji P. Z. Ł. względnie Walnego Zebrania.

Posiedzenia są ważne przy obecności conajmniej 3 członków Zarządu.

§ 15.

Kwestja odwołań od uchwał Zarządu i Walnego Zebrania Okr. Zw. Łyżw. reguluje § 16 statutu P. Z. Ł.

§ 16.

W razie ustąpienia jednego z członków Zarządu, przysługuje Zarządowi prawo kooptacji. W wypadku ustąpienia prezesa, lub trzech członków Zarządu równocześnie, zwołuje się nadzwyczajne Walne Zebranie.

§ 17.

Obowiązki członków Zarządu są następujące:

a) Prezes wraz z sekretarzem honorowym reprezentują Okr. Zw. Łyżw. na zewnątrz i podpisują pisma w imieniu Okr. Związku. Prezes przewodniczy na posiedzeniach i rozstrzyga na nich w razie równości głosów; sprawuje kontrolę nad działalnością pozostałych członków.

b) Zastępca prezesa ma wszelkie prawa przysługujące prezesowi w razie jego nieobecności, a ponadto kieruje sprawami sędziowskimi w okręgu.

c) Sekretarz prowadzi protokuły z wszelkich posiedzeń Zarządu i Walnego Zebrania, redaguje pisma . . . . . . Okr. Zw. Łyżw. i układa sprawozdania z rocznej działalności Zarządu.

d) Skarbnik prowadzi księgi kasowe, gromadzi i przechowuje fundusze. Obowiązany jest przedstawiać na każdem posiedzeniu Zarządu stan kasy Związku, zaś Walnemu Zebraniu zamknięcie kasowe.

e) Kapitan sportowy reguluje wszystkie sprawy odnoszące się do zawodów i samych zawodników w okręgu, ustala składy zawodników na zawody zamiejscowe i reprezentacyjne.

§ 18.

Członek Zarządu, który nie zjawi się bez usprawiedliwienia na trzech posiedzeniach z rzędu, lub czterech wogóle, może być skreślony z listy członków Zarządu, który na jego miejsce dokonywa kooptacji.

§ 19.

Zarządowi przysługuje prawo tworzenai specjalnych komisyj dla spraw sportowych z osób stojących poza Zarządem, jednak przewodniczącym takiej komisji może być tylko członek Zarządu.

§ 20.

Zarządowi P. Z. Ł. przysługuje prawo rozwiązania w każdym czasie Zarządu . . . . Okr. Zw. Łyżw.

z powodu działania na szkodę sportu, poważnego przekraczania obowiązujących statutów i przepisów, bezczynności, lub udziału w nim osób nieuprawnionych do piastowania mandatów członka Zarządu, względnie nieodpowiadających warunkom przewidzianym w § 13 niniejszego regulaminu.

W razie rozwiązania Zarządu Okr. Zw. Łyżw. mianuje P. Z. Ł. Komisarza, któremu zleca przeprowadzenie nowych wyborów i tymczasowe prowadzenie agend Okr. Zw. Łyżw.

§ 21.

Komisja Rewizyjna składa się z trzech członków wybieranych przez Walne Zebranie, a nie piastujących innych funkcyj w Zarządzie Związku. Ma ona za zadanie przeprowadzenie kontroli rachunkowej nad działalnością Zarządu oraz prawo wglądania w księgi kasowe w każdym czasie i prawo stwierdzenia stanu gotówki i majątku. Przynajmniej raz w roku przed Walnem Zebraniem winna po dokładnej rewizji ksiąg sporządzić odnośny protokół i przedstawić Walnemu Zebraniu wniosek co do udzielenia skarbnikowi absolutorjum.

§ 22.

Sąd Arbitrów .... Okr. Zw. Łyżw. składa się z trzech członków, wybieranych na Walnem Zebraniu, a zadaniem jego jest rozstrzyganie sporów wynikłych między członkami Okręg. Związku a przekazanych przez zainteresowanych temuż Sądowi do rozstrzygnięcia.

§ 23.

Majątek .... Okr. Zw. Łyżw. w razie rozwiązania przekazuje się na rzecz P. Z. Ł.

§ 24.

W razie wątpliwości co do postanowień regulaminu .... Okr. Zw. Łyżw. prawo jego interpretacji przesługuje Zarządowi P. Z. Ł. Ponadto kierować się zawsze należy statutem P. Z. Ł. i ewentualnie postanowieniami Międzynarodowego regulaminu łyżwiarskiego, oraz szczegółowym regulaminem P. Z. Ł.

REGULAMIN
POLSKIEGO ZWIĄZKU ŁYŻWIARSKIEGO (P. Z. Ł.).

Część I.
POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1.
Zakres działania.

Regulamin Polskiego Związku Łyżwiarskiego opiera się na postanowieniach regulaminu Międzynarodowego Związku Łyżwiarskiego (M. Z. Ł.) i obejmuje przepisy dla zawodów:

a) w jeździe szybkiej,

b) w jeździe figurowej i

c) w tańcach na lodzie.

Postanowienia niniejsze odbiegają częściowo od regulaminu zawodów M. Z. Ł., gdyż zostały one dostosowane do potrzeb i warunków lokalnych w Polsce.

§ 2.
Zasady ogólne.

Wszelkie zawody łyżwiarskie urządzane przez członków P. Z. Ł., muszą być przeprowadzane i rozgrywane ściśle według niniejszego regulaminu.

Do zawodów o charakterze międzynarodowym stosuje się regulamin M. Z. Ł. w całej rozciągłości, przyczem miarodajnym jest tekst niemiecki tego regulaminu.

§ 3.

Udział w zawodach.

W konkurencjach urządzanych przez członków M. Z. Ł. mogą brać udział tylko ci zawodnicy, którzy należą do tych związków i stowarzyszeń, jakie są członkami M. Z. Ł. — Wyjątek stanowią mistrzostwa świata, które są dostępne dla zawodników wszystkich krajów i mistrzostwa Europy dostępne dla zawodników całej Europy.

Każdy zawodnik może w okresie jednego sezonu zimowego (od 1.X. do 1.IV. następnego roku) o ile nie otrzymał zwolnienia, startować tylko w barwach tego samego stowarzyszenia lub związku.

Zasadniczo może zawodnik startować tylko w barwach swojego kraju, albo tego kraju, w którym posiada swoje stałe miejsce zamieszkania. W ostatnim wypadku wymagane jest zezwolenie przynależnego związku krajowego. Wyjątki są dopuszczalne po uprzedniej zgodzie zarządu M. Z. Ł.

Zawodnicy ze związków i stowarzyszeń należących do M. Z. Ł., mogą brać udział tylko w tych zawodach które są organizowane przez członków M. Z. Ł.

Jeśli zawodnik — amator świadomie bierzie udział w zawodach międzynarodowych, które nie są organizowane przez członka M. Z. Ł., może być wykluczony przez zarząd M. Z. Ł. na określony przeciąg czasu zarówno od udziału w zawodach międzynarodowych urządzanych przez członków M. Z. Ł. jak i od sprawowania jakiejkolwiek funkcji oficjalnej podczas takich zawodów.

Postanowienia § 3-go obowiązują w tej samej mierze wszystkich zawodników krajowych, zrzeszonych w polskich klubach i stowarzyszeniach łyżwiarskich z tem, że zamiast wszelkich zawodów międzynarodowych należy rozumieć zawody i konkurencje krajowe oraz mistrzostwa Polski. Przez analogję stosują się również postanowienia § 3-go ust. 2-gi co do startu zawodników w barwach macierzystego klubu lub towarzystwa.

§ 4.

Określenie amatorskie.

Jako zawodnik - amator nie może być uznany, kto od 1 stycznia 1896 r.:

1) jakiekolwiek ćwiczenia cielesne i sportowe uprawiał zawodowo i zarobkowo (z wyjątkiem nauczycieli gimnastyki i szermierki);

2) jazdę na łyżwach wykonywał lub uczył za pieniądze (wyjątek stanowi zwrot kosztów podróży i pobytu ze strony własnego klubu lub urządzającego zawody; jednakowoż nie mogą być te koszta wypłacone przez klub organizujący zawody, bezpośrednio samemu zawodnikowi, lecz mają być zwrócone zgłaszającemu klubowi lub towarzystwu);

3) zdobyte w zawodach sportowych nagrody sprzedał lub zastawił;

4) nie usiłując protestować świadomie startował przeciw zawodnikowi, który w zrozumieniu niniejszego regulaminu nie był amatorem;

5) przez własny związek krajowy został zdyskwalifikowany jako amator.

Jako uzupełnienie powyższych zasad i jako ich część wprowadzone zostają niżej podane przepisy. Zawodnik, który pogwałcił którykolwiek z nich, staje się temsamem zawodowcem.

a) Amator nie może zakładać się lub być zainteresowanym w zakładzie pieniężnym, pozostającym w związku z konkurencją, w której uczestniczy.

b) Amator nie może współzawodniczyć o nagrodę, która nie może być zaopatrzona w napis z kilku słów lub liter, oznaczających rodzaj zawodów. Nagrody zaś nie mogą być takiego rodzaju, któryby uniemożliwiał posiadanie ich do końca życia zdobywcy.

c) Amator nie może współzawodniczyć o nagrodę wartości większej niż pięćset złotych, o ile nie otrzyma specjalnego pozwolenia P. Z. Ł.

d) Amator nie może sprzedawać, zastawiać, ani darowywać swoich nagród i obowiązany jest na żądanie przedstawić je w każdej chwili kontroli P. Z. Ł.

e) Amator nie może zgłaszać się ani startować do zawodów pod innem nazwiskiem niż jego własne, lub pod pseudonimem zawodniczym, nie zarejestrowanym przez P. Z. Ł.

f) Amator nie może wyzywać lub okazywać zamiaru współzawodniczenia wraz z zawodowcem, lub przeciwko takiemu, za pieniądze lub inne korzyści materjalne.

g) Amator nie może pośrednio ani bezpośrednio otrzymywać wynagrodzenia za wstąpienie lub pozostawanie w jakimkolwiek klubie, lub innej organizacji sportowej.

h) Amator nie może współzawodniczyć w barwach organizacji sportowej, przez którą jest zatrudniony, lub której oddaje za wynagrodzeniem usługi osobiste jakiegokolwiek rodzaju.

i) Amator nie może podpisywać umowy na zajęcie zawodowego stanowiska w sporcie, ani też brać udziału w sportach za pieniądze.

j) Amator nie może otrzymywać wynagrodzenia za używanie przyborów i ekwipunku jakiejkolwiek firmy, fabryki lub agenta; nie może też zezwolić, aby nazwisko jego było używane jako reklama lub polecenie wyrobów jakiejkolwiek firmy lub fabryki.

k) W wypadku konieczności startowania zawodnika amatora z zawodowcem podczas odbywania służby wojskowej, amator nie traci praw amatorskich.

Fakt utraty amatorstwa przez zawodnika polskiego ustala Zarząd P. Z. Ł. i ogłasza o tem w komunikacie.

Przyznanie zawodowcowi praw amatora może mieć miejsce tylko na umotywowaną prośbę jednego z członków P. Z. Ł. i tylko za zgodą Zarządu P. Z. Ł. — Rehabilitowany nie może brać udziału w żadnych zawodach z wyjątkiem wewnętrzno - klubowych, przez przeciąg jednego roku od daty przywrócenia mu praw amatora.

§ 5.

Zwrot kosztów zawodnikom i sędziom.

Zwrot kosztów poniesionych przez zawodników w związku z zawodami krajowemi nie może przekraczać ceny biletu II klasy pociągiem pośpiesznym oraz 25 zł. dziennie jako zwrot za mieszkanie i t. p.

Wypłaty kosztów podróży i pobytu na zawodach dokonywują zasadniczo między sobą zainteresowane kluby względnie związki sportowe. P. Z. Ł. może zezwolić na wyjątki w szczególnych wypadkach, np. gdy dany zawodnik jest jedynym zgłoszonym ze swego klubu i wypłata kosztów pomiędzy klubami napotkałaby na trudności techniczne. W każdym razie klub lub związek dokonywający wypłaty, musi otrzymać pokwitowanie od klubu lub związku, którego zawodnikowi przypada zwrot kosztów.

Sędziom mianowanym i delegowanym przez Związek, winien klub urządzający zawody zwrócić koszta podróży II klasą, jakoteż koszta za mieszkanie najwyżej za 3 dni. Tylko za zgodą P. Z. Ł. dozwolone są wyjątki od wyżej wyszczególnionych postanowień.

§ 6.

Przynależność klubowa zawodników.

a) Prawo reprezentowania klubu (towarzystwa).

Zawodnikowi nie wolno reprezentować w zawodach łyżwiarskich w jednym i tym samym czasie więcej, jak jednego klubu wzgl. towarzystwa. Wolno mu natomiast występować w barwach swej uczelni, oddziału wojskowego, fabryki i t. p. w zawodach zastrzeżonych wyraźnie dla pewnych ugrupowań zawodowych.

W wypadku przeniesienia się zawodnika do innego klubu wolno mu nowy swój klub reprezentować w zawodach o ile:

1) albo otrzymał od swego pierwszego klubu zwolnienie,

2) albo upłynąło 5 miesięcy od chwil skreślenia go z listy zawodników pierwszego klubu, przyczem do tego czasokresu zalicza się tylko czas między dniem 1 listopada jednego, a dniem 31 marca następnego roku.

Każdy zawodnik ma prawo w każdym czasie żądać skreślenia go z listy zawodników klubu, dla którego był dotychczas czynny i prawa tego nie może mu odebrać żadna umowa, ani żaden statut. Żądaniu skreślenia, zgłoszonemu w Zarządzie klubu pisemnie, nie wolno odmówić i sekretarz klubu obowiązany jest najdalej w ciągu 48 godzin udzielić petentowi skreślenia.

b) Zgłoszenia.

1) Dla kontroli powyższych przepisów musi każdy zawodnik przed pierwszym swym startem w zawodach zewnętrznych, być zgłoszony do P. Z. Ł. na specjalnych formularzach zwanych „Karta Zgłoszenia".

2) Zawodnikowi nie wolno podpisywać karty zgłoszenia do nowego klubu, jak długo nie uzyskał w myśl § 6 ust. a, pkt. 1 lub 2 — prawa startowania w jego barwach.

3) Wszelkie dodatkowe zobowiązania wobec klubu, dotyczące kwestji reprezentowania klubu w zawodach, są wobec P. Z. Ł. nieważne.

4) Zawodnikowi wolno na ryzyko swego klubu startować, jeżeli jego zgłoszenie wysłane zostało do P. Z. Ł. listem poleconym, wypełnione zgodnie z przepisami i nie jest koniecznem czekanie na potwierdzenie zgłoszenia przez Związek. Jeżeli jednak zgłoszenie zostanie przez P. Z. Ł. z powodu nieprawidłowości zwrócone, start zawodnika uważa się za nieprawny i klub ponosi z tego powodu konsekwencje.

5) Jednocześnie z żądaniem skreślenia, lub później, może zawodnik prosić zarząd swego klubu o zwolnienie, którego udzielenie zależy od dobrej woli klubu. Prośbę tę zarząd klubu winien załatwić do dni 7-miu od daty jej zgłoszenia.

6) W razie udzielenia zwolnienia przez klub poprzedni, wolno zawodnikowi podpisać kartę zgłoszenia

i startować w barwach nowego klubu po upływie jednego tygodnia od daty zwolnienia.

7) Zawodnik skreślony lub zwolniony może jednak natychmiast startować w barwach tego klubu, z którego wystąpił, jednakowoż po ponownem podpisaniu karty zgłoszenia.

8) Karty zgłoszeń muszą oprócz oryginalnego podpisu zawodnika zawierać pieczęć towarzystwa zgłaszającego oraz podpis jego sekretarza lub innego uprawnionego do tego członka zarządu. Karta zwolnienia musi posiadać podpisy dwuch uprawnionych przedstawicieli towarzystwa i jego pieczęć; dla karty skreślenia potrzebny jest tylko podpis sekretarza klubu i pieczęć.

9) Odwołanie przez klub udzielonego raz skreślenia lub zwolnienia jest niedopuszczalne.

10) Oryginały zgłoszeń, zwolnień i skreśleń przesyłają sekretarjaty klubów bezpośrednio do P. Z. Ł. listami poleconemi wraz z pismem zawierającem wyszczególnienie zawartych w kopercie zgłoszeń, skreśleń lub zwolnień. Klub może wydać zawodnikowi do rąk tylko odpis karty skreślenia lub zwolnienia, który to odpis zawodnik winien załączyć do karty zgłoszenia w barwach nowego klubu.

11) O ile klub wyda zawodnikowi do rąk odpis karty skreślenia lub zwolnienia, a zaniecha wysłania oryginału do P. Z. Ł., nie może to szkodzić zawodnikowi i jego prawu do podpisania zgłoszenia w barwach innego klubu.

12) Jako datę zgłoszenia, skreślenia lub zwolnienia uważa się datę stempla pocztowego na kopercie, w której zostały one wysłane do P. Z. Ł., ewentualnie datę na odpisie zwolnienia lub wykreślenia danego zawodnika, o ile data ta jest wcześniejsza.

13) O zarejestrowanych zgłoszeniach, zwolnieniach, i skreśleniach — sekretarjat P. Z. Ł. zawiadamia niezwłocznie właściwy związek okręgowy, względnie towarzystwo lub klub.

14) W razie zmiany miejsca zamieszkania zawodnika, dokonanego dla przyczyn od uprawiania sportu niezależnych, o ile odmowa udzielenia zwolnienia przez

klub, z którego zawodnik występuje nie jest należycie umotywowana — ma Zarząd P. Z. Ł. prawo udzielenia zawodnikowi zwolnienia na jego prośbę.

15) Za startowanie w zawodach międzyklubowych zawodnika niezgłoszonego dla klubu, w którego barwach występuje, podlega zawodnik karze conajmniej dwutygodniowej dyskwalifikacji, klub zaś jego — karze statutowej, niezależnie od ewentualnego unieważnienia osiągniętych wyników.

16) Przepisowe blankiety kart zgłoszeń można nabywać w sekretarzajcie P. Z. Ł. w cenie po 1 zł. za sztukę i tylko zgłoszenia na przepisanych formularzach posiadają moc obowiązującą.

§ 7.

Podział zawodników (zawodniczek).

W ogólności dzielą się zawodnicy zrzeszeni w klubach na zawodników według działu uprawianego sportu, a to:

1) na zawodników uprawiających: a) jazdę szybką, b) jazdę figurową, c) tańce na lodzie;

2) według wieku na: a) młodzież do lat 18, b) starszych;

3) według stopnia posiadanej sprawności — na:

a) nowicjuszów, którzy do 1.XI danego roku nie zdobyli pierwszego miejsca w zawodach klasyfikacyjnych dla nowicjuszów,

b) juniorów, którzy zdobyli już w zawodach klasyfikacyjnych dla nowicjuszów 1-sze miejsce,

c) seniorów, którzy w zawodach klasyfikacyjnych dla juniorów zajęli kiedykolwiek 1-sze miejsce,

d) klasę specjalną, w zależności od uznania P. Z. Ł.;

4) zawodnicy w jeździe figurowej parami (grupami) dzielą się analogicznie na stopnie, jak w punkcie 2-gim i 3-im.

P. Z. Ł. nakłada na kluby obowiązek do prowadzenia ścisłej ewidencji powyższych kategorji i zgłaszania wszelkich zmian i przesunięć do wyższej kategorji,

w terminie do 1-ego kwietnia każdego roku po zakończeniu sezonu.

Postanowienia co do zawodów klasyfikacyjnych i obowiązujących w nich programach, oraz w zawodach o ogólnopolską odznakę sportową P. Z. Ł., znajdują się w części V i VI niniejszego regulaminu.

Część II.

PRZEPISY OGÓLNE DLA ZAWODÓW.

§ 8.

RODZAJE ZAWODÓW.

A. Zawody programowe.

1. Zawody wewnętrzne, otwarte tylko dla członków towarzystwa (klubu) urządzającego,
2. Zawody miejscowe, otwarte dla członków towarzystw (klubów) danej miejscowości, przy zgłoszeniu zawodników conajmniej dwóch towarzystw (klubów),
3. Zawody okręgowe, otwarte dla członków towarzystw (klubów) danego okręgu, przy zgłoszeniu zawodników conajmniej dwóch towarzystw (klubów),
4. Zawody ogólnopolskie, otwarte dla członków wszystkich towarzystw (klubów) przy zgłoszeniu zawodników conajmniej 2 towarzystw (klubów) z różnych okręgów.

B. Zawody reprezentacyjne.

1. Zawody międzyklubowe, otwarte dla reprezentacyjnych zespołów dwóch lub więcej towarzystw (klubów) tego samego lub różnych okręgów,
2. Zawody międzymiastowe, otwarte dla reprezentacyjnych zespołów dwóch lub więcej miast,
3. Zawody międzyokręgowe, otwarte dla reprezentacyjnych zespołów dwóch lub więcej okręgów.

C. Zawody mistrzowskie.

1. Zawody o mistrzostwa okręgowe dla młodzieży i juniorów danego okręgu,

2. Zawody o mistrzostwa okręgowe otwarte dla członków towarzystw i klubów danego okręgu,

3. Zawody o mistrzostwo Polski, otwarte dla członków towarzystw i klubów należących do P. Z. Ł.

Wszystkie zawody wymienione pod A, B i C 1) mogą być urządzane:

a) dla zawodników bez żadnych ograniczeń co do przynależności klubowej, jak również dla zawodników niezrzeszonych w P. Z. Ł.,

b) z ograniczeniem co do przynależności zawodników do Tow. (klubów) zrzeszonych w P. Z. Ł.,

a następnie dla różnych kategorji łyżwiarzy:

a) dla młodzieży,
b) „ starszych,
c) „ nowicjuszów,
d) „ juniorów,
e) „ seniorów,
f) „ zawodników pewnych stopni sprawności.

D. Zawody międzynarodowe.

1. Zawody międzynarodowe, otwarte dla członków wszystkich towarzystw (klubów) należących do P. Z. Ł i klubów zagranicznych, należących przez swój związek państwowy do M. Z. Ł.

2. Zawody międzypaństwowe, otwarte dla zespołów reprezentacyjnych dwóch lub więcej państw.

Dopuszczalne są również zawody reprezentacyjne dla tow. (klubów) miast i okręgów, których członkowie należą przez swój związek państwowy do M. Z. Ł.

§ 9.

Zgłoszenia zawodów i sprawozdania z nich.

1. Tow. (kluby) przekładają do dnia 1 października P. Z. Ł. terminarze zawodów na następny sezon.

Terminarze mają zawierać terminy i rodzaje zawodów. P. Z. Ł. uzgadnia terminy według potrzeby w porozumieniu z danemi tow. (klubami) i ogłasza terminy

zawodów okręgowych, międzyokręgowych, ogólnopolskich, oraz zawodów o mistrzostwo okręgowe i mistrzostwo Polski w swoim komunikacie do dnia 1 listopada danego roku.

2. Z chwilą zorganizowania O. Z. Ł. tow. (kluby) winny przedkładać swe terminarze O. Z. Ł., który po uzgodnieniu terminów przesyła je P. Z. Ł. do dnia 10 października.

3. Późniejsze zgłoszenia zawodów mogą być przyjmowane przez P. Z. Ł. wzgl. O. Z. Ł. o ile nie kolidują z terminami ustalonemi poprzednio.

4. Tow. (kluby), które ubiegają się o urządzenie mistrzostw okręgowych i mistrzostw Polski w najbliższym sezonie winny przedłożyć zgłoszenia do dnia 1 października O. Z. Ł. wzgl. bezpośrednio P. Z. Ł.

5. Tow. (kluby), ubiegające się o urządzenie zawodów międzynarodowych lub międzypaństwowych w najbliższym sezonie przedkładają swe zgłoszenia P. Z. Ł. — tam gdzie O. Z. Ł. już istnieją w drodze przez O. Z. Ł. — najpóźniej do dnia 1 października, a w razie ubiegania się o urządzenie Mistrzostw Europy lub Mistrzostw Świata najpóźniej do dnia 1 czerwca przed danym sezonem.

6. Propozycje zawodów o Mistrz. Okręg. i Mistrz. Polski na najbliższy sezon ogłasza P. Z. Ł. do dnia 1 listopada.

Propozycje innych zawodów, których terminy zostały przez P. Z. Ł. zatwierdzone muszą być w następujący sposób zgłoszone (2 egz.) i ogłoszone:

a) Międzynarodowych, ogólnopolskich i międzyokręgowych na 6 tygodni przed terminem odbycia się w P. Z. Ł. (w drodze przez O. Z. Ł.),

b)pozostałych zawodów z wyjątkiem wewnętrznych na 4 tygodnie przed terminem w odnośnym O. Z. Ł. (P. Z. Ł.).

7. Propozycje zawodów mogą być ogłoszone przez Tow. (kluby) dopiero po zatwierdzeniu ich przez P. Z. Ł. wzgl. O. Z. Ł.

8. Próby pobijania rekordów muszą być na 14 dni naprzód zgłoszone w P. Z. Ł. wzgl. O. Z. Ł.

9. Sprawozdania z odbytych zawodów (wg. wzoru zał. 2) i prób pobijania rekordów muszą być przesyłane przez Kluby w dwóch egzemplerzach najpóźniej w 10 dni po odbyciu się zawodów wzgl. prób do O. Z. Ł. wzgl. bezpośrednio do P. Z. Ł.

§ 10.

Sposób organizacji zawodów.

Urządzający zawody winni:

1. Zawczasu ogłosić propozycje wszystkim, których propozycje dotyczą i podać je do wiadomości ogółu w drodze ogłoszeń w prasie sportowej i codziennej.

2. Przyjmować zgłoszenia, zestawić je i ogłosić w programie zawodów.

3. Przygotować odpowiednie nagrody.

4. wyznaczyć funkcjonarjuszów zawodów, o ile takowych nie wyznaczają władze związkowe.

5. Przeprowadzić zawody w/g ułożonego programu.

6. Zestawić i ogłosić wyniki zawodów.

7. Złożyć sprawozdanie Zarządowi P. Z. Ł. z odbytych zawodów w myśl § 9 art. 9, załączając odpisy protokółów, propozycji i programu, zaś oryginalne protokóły zawodów przechować w bezpiecznem miejscu na wieczne czasy.

§ 11.

Propozycje i programy.

A. Propozycje

muszą zawierać następujące dane:

1) Nazwę Tow. (klubu) wzgl. Związku urządzającego zawody,

2) miejscowość i położenie toru, z podaniem czy tor posiada naturalny czy sztuczny lód,

3) rodzaje zawodów z wyszczególnieniem ograniczeń pod względem kategorji i wieku,

4) daty poszczególnych zawodów, oraz alternatywnych terminów na wypadek gdyby przeprowadzenie zawodów w pierwotnie wyznaczonych dniach okazało się niemożliwem,

5) dni i godziny zamknięcia zgłoszeń i miejsce przejmowania tychże z podaniem adresu dla depesz,

6) wysokość wpisowego do poszczególnych zawodów,

7) ilość i rodzaj nagród dla poszczególnych zawodów.

Pozatem propozycje muszą zawierać:

a) dla zawodów w jeździe szybkiej:

1) czy zawody odbędą się na pojedyńczym czy na podwójnym torze,

2) długość toru i szerokość, ilość krzywizn, z podaniem ich promienia i ilości stopnia rozwartości kątów krzywizn. Przy podwójnym torze należy podać długość linji krzyżowania, która powinna wynosić conajmniej 40 metrów.

b) dla zawodów w jeździe figurowej i konkurencjach tańców:

kształt i wymiary powiarzchni dla jazdy dowolnej i dla jazdy parami wzgl. tańców, a pozatem

dla jazdy pojedyńczo (indywidualnej):

1) Ilość, liczby porządkowe i nazwy ćwiczeń obowiązkowych.

2) Czas trwania jazdy dowolnej.

3) Mnożnik dla jazdy dowolnej.

4) Wyliczenie możliwych do osiągnięcia ilości punktów w ćwiczeniach obowiązkowych i w jeździe dowolnej.

dla jazdy parami i grupami:

1) zestawienie par wzgl. grup,

2) czas trwania jazdy.

dla konkurencji tańców:

1) rodzaje tańców,

2) czas trwania,

3) sposób oceny poszczególnych tańców.

Pozatem wszystkie propozycje mogą zawierać uzupełniające postanowienia, które jednak muszą być zgodne z niniejszym regulaminem.

W razie gdyby propozycje ogłoszono spóźniono (§ 9 art. 6) lub gdyby zawierały postanowienia, które sprzeciwiają się regulaminowi zawodów lub statutowi P. Z. Ł. Zarząd P. Z. Ł. jest mocen, zabronić członkom Związku startowanie w tych zawodach, to ostatnie jednak tylko w tym wypadku, jeżeli tow. (klub) rozpisujący zawody, mimo wezwania zarządu P. Z. Ł. (O. Z. Ł.), propozycję nie zmieni.

Na te dnie, na które zostały wyznaczone mistrzostwa Polski, wzgl. Okręgu, Tow. i Kluby nie mogą rozpisywać zawodów tego samego rodzaju jazdy. Nie odnosi się to do tych wypadków, gdy termin mistrzostw zostałby zmieniony.

Propozycje zawodów mogą być odwołane najpóźniej w dniu zamknięcia zgłoszeń. W takim wypadku należy bezwłocznie powiadomić P. Z. Ł. wzgl. O. Z. Ł. z podaniem motywu.

Dla międzynarodowych zawodów pozatem są ważne postanowienia § 7 Regulam. M. Z. Ł. (W. O.).

B. Program zawodów,

który układa się po zamknięciu zgłoszeń powinien zawierać następujące dane:

1. Nazwę tow. (klubu) urządzającego zawody.
2. Rodzaje zawodów.
3. Nazwiska członków Komisji zawodów i ich funkcje.
4. Nazwiska (pseudonimy) zawodników, ich liczby porządkowe w czasie zawodów i przynależność klubową.
5. Poszczególne konkurencje, godzinę ich rozpoczęcia i liczby porządkowe (z nazwiskami lub bez) zawodników biorących udział w danej konkurencji.

Pozatem przy zawodach w jeździe szybkiej przy każdym dystansie należy podać czas rekordu polskiego.

6. Konieczne wyjaśnienia.

W programach i reklamach wolno umieszczać nazwiska tylko rzeczywiście zgłoszonych zawodników.

C. Propozycje i programy

muszą być zaopatrzone uwagą, że zawody rozgrywają się za zezwoleniem P. Z. Ł. wzgl. O. Z. Ł., według regulaminu P. Z. Ł.

§ 12.

Zgłoszenia do zawodów.

1. Przyjmowanie zgłoszeń do zawodów o mistrzostwo Polski powinno być zamknięte o godz. 20-ej siedem dni przed terminem zawodów.

Dla zgłoszeń innych kategorji zawodów ustępstwa są dozwolone.

2. W razie przesunięcia terminu zawodów temsamem i termin zamknięcia zgłoszeń winien być odpowiednio przesunięty.

Przesunięcie terminu zgłoszeń winno być podane do wiadomości tow. (klubów), które zawodników zgłosili w porę, ażeby w razie potrzeby mogły swe zgłoszenia wycofać przed nowym terminem zamknięcia zgłoszeń.

3. Zawodników zgłaszają tow. (kluby) wzgl. O. Z. Ł. do których zawodnicy należą.

Niedotyczy to zawodów wewnętrznych (klubowych) dla których sposób i formę zgłoszenia ustala dane tow. (klub).

4. Niezrzeszeni zawodnicy, którzy w ogólnie dostępnych zawodach pragną brać udział, zgłaszają się bezpośrednio do tej instancji, która zawody rozpisała (urządza).

5. Zgłoszenie powinno zawierać:

a) Nazwę Tow. (klubu) wzgl. Okręgu zgłaszającego.

b) Imię i nazwisko zawodnika i liczbę ewidencyjną jego karty zgłoszeń.

Pseudonimy są dozwolone, muszą być jednak albo zarejestrowane w O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł., albo obok pseudonimu należy wymienić istotne imię i nazwisko zawodnika.

c) Dokładne podanie konkurencji, do której zawodnik zostaje zgłoszony.

d) Stwierdzenie amatorstwa zawodnika przez zgłaszające Tow. (klub) wzgl. O. Z. Ł.

e) Zgłoszenia do zawodów młodzieży muszą zawierać też wiek zgłoszonego.

6. Zgłoszenie kieruje się pisemnie lub w drodze telegraficznej, wyjątkowo telefonicznej do instancji rozpisującej zawody. Telegraficzne i telefoniczne zgłoszenia muszą być bezzwłocznie potwierdzone pisemnie.

7. Po zamknięciu zgłoszeń Komitet zawodów ogłasza publicznie nazwiska i przynależność klubową zgłoszonych zawodników. Losowanie kolejności startowania odbywa się bezpośrednio przed zawodami w obecności Sędziego głównego.

8. Zgłoszenia, które wpłynęły po godzinie zamknięcia zgłoszeń należy uważać jako zgłoszenia dodatkowe.

Takie zgłoszenia mogą być przyjęte do chwili losowania kolejności do danej konkurencji.

9. Do zgłoszenia należy załączyć wpisowe, które wynosi: dla mistrzostw Polski w każdym rodzaju jazdy zł. 10.—, dla mistrzostw Okręgowych w każdym rodzaju jazdy zł. 5.—.

Wpisowe do innych zawodów nie mogą przekraczać powyższych norm. W zawodach młodzieży nie powinno się wymagać wpisowego. Za zgłoszenia dodatkowe należy uiścić wpisowe w podwójnej wysokości.

Wpisowe zwraca się tylko w wypadku niedojścia do skutku zawodów.

10. Urządzający zawody może zgłoszenia z pewnych powodów odrzucić, musi jednak o tem uwiadomić bezzwłocznie O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł. (jeżeli zawodnik był z poza obrębu okręgu) i podać motywy odrzucenia.

Opóźnione nadesłanie wpisowego nie może być powodem do odrzucenia zgłoszenia o ile zawodnik uiści je przed rozpoczęciem zawodów.

11. Zgłoszenie można wycofać do chwili zamknięcia zgłoszeń bez grzywny. W razie wycofania zgłoszenia po zamknięciu zgłoszeń wpisowe przepada na korzyść urządzającego zawody.

12. Do zawodów zagranicą zawodnicy mogą być zgłaszani tylko za zezwoleniem P. Z. Ł.

§ 13.

Nagrody i tytuły.

1. Nagrody na zawodach mogą stanowić tylko odznaki honorowe i nagrody honorowe.

Nagrody pieniężne w jakiejkolwiek bądź formie, jak gotówką, czekami, bonami i t. p. są niedopuszczalne.

2. Odznakami honorowemi są dyplomy, żetony i medale.

Tow. (kluby) oraz O. Z. Ł. nie mogą nadawać odznak honorowych, któreby nosiły cechy podobieństwa do odznak honorowych P. Z. Ł.

3. Nagrodami honorowemi mogą być: cenne przedmioty i przybory łyżwiarskie w tej gałęzi, w której nagroda została zdobyta. Cenne przedmioty powinny odznaczać się cechami trwałości.

4. O ile Tow. (kluby) lub O. Z. Ł. chcą ustanowić nagrody wędrowne muszą uzyskać na to pozwolenie P. Z. Ł. W zgłoszeniu należy podać dokładny opis nagrody wraz z jej rysunkiem (fotografją) jako też przepisy z jej uzyskaniem związane.

5. Na nagrodach wszelkich rodzai powinny być umieszczone następujące dane: data zawodów, rodzaj konkurencji i uzyskane miejsce. Na nagrodach wędrownych należy umieszczać imiona i nazwiska każdorazowych zdobywców wraz z rokiem zdobycia nagrody.

6. W przepisach zawodów o nagrodę wędrowną musi się znajdować warunek urządzania ich corocznie.

Jeżeli Tow. (klub) lub O. Z. Ł. ustanawiający nagrodę wędrowną nie może urządzić zawodów w myśl przepisów, przywiązanych do tej nagrody, musi się odnieść do P. Z. Ł. przez O. Z. Ł. z prośbą o zwłokę lub zmianę przepisu. P. Z. Ł. w każdym poszczególnym wypadku wyda odpowiednie zarządzenie.

Tow. (klub) wzgl. O. Z. Ł. urządzający zawody o nagrodę wędrowną winien w terminie 10-dniowym po odbytych zawodach przesłać sprawozdanie do O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł. z wymienieniem nazwiska zdobywcy i okoliczności w których nagroda została zdobyta.

Powyższe postanowienia nie dotyczą nagród wędrownych wewnętrznych (klubowych), których statuty i formy rozgrywki nie podlegają kontroli P. Z. Ł.

7. Ilość nagród rozdawanych za każdą poszczególną konkurencję nie może być większą jak liczba zgłoszonych zawodników mniej dwa.

Jeżeli tylko dwaj zawodnicy startują zasadniczo może być tylko jedna nagroda nadawana. Wyjątki zależą od uznania urządzającego zawody.

Dyplomy mogą być nadawane wszystkim zawodnikom uzyskającym minimum warunków przepisanych dla danej konkurencji.

8. W zawodach zbiorowych zespołów (sztafeta itd.) prócz zbiorowej nagrody, nagrody powinny być udzielane również poszczególnym zawodnikom zwycięskiego zespołu. Stopniowanie tych nagród jest dozwolone w miarę wyczynów poszczególnych zawodników.

9. W zawodach o mistrzostwa do uzyskania pierwszego miejsca przywiązany jest tytuł mistrzowski, który opiewa:

Mistrz Polski (Okręgu . . . . .) w jeździe figurowej na rok . . . . .,

wzgl. Mistrzyni Polski (Okręgu . . . . .) w jeździe figurowej na rok . . . . .,

Mistrz Polski (Okręgu . . . .) w jeździe szybkiej na rok . . . . .

wzgl. Mistrzyni Polski (Okręgu . . . . .) w jeździe szybkiej na rok . . . . .,

Mistrzowska para Polski (Okręgu . . . .), na rok . . .

§ 14.

Warunki odbycia się zawodów.

1. Zawody danej konkurencji mogą się odbyć, jeżeli zgłosiło się do nich conajmniej trzech zawodników i z tych dwóch stanęło na starcie. W wpadku gdyby tylko jeden zawodnik stanął na starcie, należy mu zwrócić wpisowe.

Niedotyczy to wszelkich zawodów o tytuł mistrzowski, o nagrody wędrowne i zawody z wyzwania.

2. Za uszkodzenia cielesne i szkody materjalne, które zawodnik poniósł w czasie zawodów, czy to z winy własnej, czy z winy innych, urządzający zawody nie ponosi odpowiedzialności cywilnej.

§ 16.

Funkcjonarjusze zawodów.

Urządzający zawody wyznacza według własnego uznania i o ile dla mistrzostw, prób ustanawiania rekordów i międzynarodowych zawodów regulaminy nie zawierają odmiennych przepisów następujących funkcjonarjuszów zawodów i ich zastępców:

dla zawodów w jeździe szybkiej:

Sędziego głównego,
Startera,
Sędziów na torze,
Sędziego u mety,
Przewodniczącego mierzących czasy,
Trzech mierzących czas,
Mierzących okrążenia,
Protokulanta;

dla zawodów w jeździe figurowej i w konkurencjach tańców.

Sędziego głównego,
nieparzystą liczbę sędziów, conajmniej trzech,
wywołującego zawodników i zapowiadającego ćwiczenia obowiązkowe,
mierzącego czas trwania jazdy dowolnej i tańców.

Pozatem dla wszystkich rodzajów zawodów potrzebnych funkcjonarjusz dla utrzymywania porządku, zapewnienia prawidłowego przebiegu zawodów i ogłaszania wyników wyznacza urządzający zawody.

Z powyższych funkcjonarjuszów tworzą kolegjum sędziów:

w jeździe szybkiej: Sędzia główny, starter, sędziowie na torze, sędzia u mety i przewodniczący mierzących czas.

w jeździe figurowej i w konkurencjach tańców: Sędzia główny i sędziowie oceniający zawodników.

Dla mistrzostw Polski wyznacza P. Z. Ł. sędziego głównego i zatwierdza skład kolegjum sędziowskiego.

Dla zawodów międzynarodowych obowiązują postanowienia rezolucji XV. Kongresu zawarte w § 17 W. O.

Przy próbach ustanawiania rekordów sędzią głównym może być tylko członek Zarządu O. Z. Ł. lub osoba wyznaczona przez P. Z. Ł.

PRZEPISY DOTYCZĄCE SIĘ ZAWODNIKÓW.

§ 16.

Ubiór i sprzęt.

Ubiór do zawodów jest dowolny musi jednak odpowiadać wymaganiom estetyki i przyzwoitości. Ubiór nie powinien krępować ruchów natomiast powinien uwydatniać postać, ażeby ułatwiać sędziom ocenę wykonywania jazdy.

Zasadniczo należy przy zawodach w każdym rodzaju jazdy używać odpowiedniego rodzaju łyżew. Odchylania są dopuszczalne, jednak niejednolity rodzaj łyżew nie może być miernikiem oceny wyników.

W zawodach jazdy szybkiej zawodnicy noszą widocznie numery im przypadające.

§ 17.

Zachowanie się na starcie, podczas biegu i po zakończeniu.

Przed każdym startem winien być dany znak dzwonkiem, poczem funkcjonarjusz ku tem wyznaczony wywołuje wyraźnie nazwiska startujących na starcie i w szatniach i daje ponowny dwukrotny znak dzwonkiem.

Zawodnik, który w ciągu dwóch minut po powtórnym dzwonku nie jawi się na starcie, traci prawo do startowania.

Zawodnicy winni podporządkować się zarządzeniom Kierownictwa zawodów. Zawodnik, który przeciwdziała zarządzeniom funkcjonarjuszów zawodów, o ich orzeczeniach lub ocenie sędziów publicznie wyraża się w sposób niewłaściwy, może być przez Zarązd O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł. na pewien oznaczony czas wykluczony od udziału we wszelkich zawodach poza wewnętrznemi (klubowemi).

Upadek zawodnika podczas którejkolwiek konkurencji nie może być powodem do nie przyznania mu 1-go miejsca (zwycięstwa).

Sędziowie nie mogą brać pod uwagę wypadków, które powstały z winy zawodnika.

Gdy zawodnikowi bez jego winy przeszkadzano w jeździe, Sędzia Główny może zawodnikowi pozwolić ponownie startować w danym biegu, a w jeździe figurowej powonie wykonać dane ćwiczenie.

Jeżeli Sędzia Główny ustali, że zawodnik przeszkadzał drugiemu, wyklucza winnego z danej konkurencji. Jeżeli zawodnik przeszkadzał umyślnie, ma być wykluczonym ze wszystkich dalszych biegów (konkurencyj) tych zawodów. W tym wypadku może być zdyskwalifikowanym także w biegach (konkurencjach) danych zawodów, które wykonał przed jego wykluczeniem z dalszego udziału w zawodach.

Prowadzenie zawodnika lub towarzyszenie mu podczas biegu jest wzbronione, tak samo nie jest dopuszczalne nawoływanie lub dawanie wskazówek, a w szczególności też podpowiadanie programu podczas jazdy figurowej, tak ze strony funkcjonarjuszów zawodów, jak też osób postronnych.

Natomiast kierownictwo zawodów w jeździe szybkiej musi na życzenie zawodnika podawać mu do wiadomości czas w którym każdorazowo przebył okrążenie. Inne nawoływania ze strony funkcjonarjuszów nie są dozwolone.

Zawodnicy są zobowiązani poddać się bez zastrzeżeń wskazaniom Sędziego Głównego, startera i sędziów na torze.

§ 18.

Sprzeciwy (Protesty).

Sprzeciwy muszą być wniesione do rąk Sędziego Głównego bezpośrednio po biegu przy równoczesnem złożeniu kaucji, w wysokości wpisowego w danej konkurencji.

Na żądanie Sędziego Głównego sprzeciw musi być wniesiony pisemnie w ciągu trzech dni. Z opóźnieniem wniesione sprzeciwy nie będą uwzględniane.

Sprzeciwy mogą wnosić tylko:

1) zawodnicy, którzy zgłoszeni byli do danej konkurencji,

2) za zgodą tych zawodników, członkowie komitetu zawodów, lub przedstawiciele towarzystw (klubów) lub Związków, które zgłosiły zawodników do zawodów.

Sprzeciwy przeciw dopuszczeniu zawodnika do zawodów muszą być zgłoszone przed zawodami. Jeżeli nie można powziąć natychmiastowej decyzji, dany zawodnik może być dopuszczony do konkurencji, jednak ogłoszenie wyniku konkurencji i nadawanie nagród musi być odroczone do czasu kiedy dezycja nastąpiła.

Wszelkie sprzeciwy przeciw składowi kolegjum sędziów muszą być zgłoszone przed wywołaniem zawodników na start.

Złożona kaucja przepada na korzyść P. Z. Ł. jeżeli Sędzia Główny uzna sprzeciw za nieuzasadniony.

§ 19.

Odwołanie się od orzeczeń Sędziego Głównego.

Orzeczenia Sędziego Głównego są bezapelacyjne. Jedynie przeciw orzeczeniom dotyczącym charakteru amatorskiego zawodnika, składu kolegjum sędziowskiego lub ustaleniu wyniku można odwołać się do Zarządu P. Z. Ł., gdyby orzeczenie wykraczało przeciw niniejszemu regulaminowi.

Odwołanie musi być wniesione do Zarządu P. Z. Ł. w ciągu 30-u dni od ogłoszenia orzeczenia.

Odwoływać mogą się tylko ci, którym przysługuje prawo do wnoszenia sprzeciwów (§ 18).

Odwołania nie mają mocy odraczającej.

PRZEPISY DOTYCZĄCE FUNKCJONAJUSZÓW ZAWODÓW.

§ 20.

Sędziowie.

1) Sędziowie dzielą się na sędziów dla jazdy szybkiej i sędziów dla jazdy figurowej (pojedyńczej, parami i konkurencji tańców).

Sędziowie muszą w swoim dziale opanowywać postanowienia niniejszego regulaminu i posiadać praktykę i doświadczenie w sposobie sędziowania i w kierownictwie zawodów.

2) Pozatem sędziowie dzielą się na:

a) sędziów klubowych—powołanych do sędziowania na zawodach wewnętrznych klubowych i miejscowych.

Sędziów klubowych wybiera Tow. (klub) z pośród swych członków, starając się coraz to nowym członkom dać możność wyszkolenia się na sędziów i nabycia praktyki sędziowania i kierowania zawodami,

b) sędziów okręgowych — powołanych do sędziowania w zawodach okręgowych, międzyklubowych, międzymiastowych i międzyokręgowych. Sędziów okręgowych mianują O. Z. Ł. na wniosek Tow. (klubów),

c) sędziów związkowych — powołanych do sędziowania w zawodach związkowych i ogólnopolskich.

Sędziów związkowych mianuje P. Z. Ł. na wniosek O. Z. Ł. wzgl. Tow. i Klubów.

d) sędziów międzynarodowych — proponuje P. Z. Ł. a zatwierdza w swej właściwości Zarząd M. Z. Ł.

3) Propozycje na sędziów okręgowych i związkowych winny być przedstawione O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł. przed rozpoczęciem nowego sezonu t. j. do 1 listopada. W propozycjach należy wyszczególnić te osoby, które posiadają kwalifikacje na Sędziów Głównych (§ 21).

Niezależnie od propozycyj Tow. (Klubów) wzgl. O. Z. Ł. — O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł. może według własnego uznania mianować sędziów z pośród członków Tow. i Klubów należących do P. Z. Ł. lub osób postronnych, posiadających w wybitnym stopniu kwalifikację na sędziów.

4) Listę osób proponowanych na sędziów okręgowych ogłasza wszystkim członkom (Tow. i klubom) O. Z. Ł. zaś sędziów związkowych P. Z. Ł. do dnia 1 grudnia.

Tow. (klubom) przystoi prawo zgłoszenia sprzeciwu przeciw poszczególnym kandydatom na sędziów w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia. Po tym terminie ogłoszona lista sędziów staje się prawomocną.

Późniejsze zgłoszenia będą tylko w wyjątkowych wypadkach przyjęte i rozpatrywane.

5) Z reguły każdy nowy kandydat na sędziego okręgowego i związkowego w pierwszym sezonie pełni obowiązki sędziego próbnie i może być podczas trwania sezonu lub po zakończeniu skreślony z listy sędziów, o ile nie wykazał potrzebnej znajomości przepisów i nie nabył niezbędnej praktyki w sędziowaniu.

6) Dla wszystkich międzynarodowych zawodów kolegjum sędziów (§ 15) może się składać tylko z sędziów zatwierdzonych przez M. Z. Ł.

Do zawodów o Mistrzostwo Polski (Okręgowe) kolegjum składa się ze sędziów związkowych (okręgowych).

Każde Tow. (Klub) zgłaszający zawodników ma prawo zgłosić również swych sędziów. Zgłoszenia te muszą wpłynąć do urządzającego zawody conajmniej na tydzień przed terminem zawodów.

7) Kolegjum sędziów dla zawodów w jeździe figurowej (konkurencji tańców) powinno się składać z nieparzystej liczby sędziów, o ile możności pięciu.

Gdyby liczba zgłoszonych sędziów nie osiągnęła liczby pięciu, a w zawodach wewnętrznych trzech urządzający zawody ma ją uzupełnić do pięciu — uwzględniając jako zasadę by każde Tow. (klub) zgła-

szający zawodników był reprezentowany przez jednego sędziego.

Jeśli liczba zgłoszonych sędziów jest parzystą a przekracza liczbę pięciu, urządzający zawody ma skreślić lub dodać jednego sędziego, ażeby liczba ich stała się nieparzystą.

8) Sędziowie zgłoszeni lub powołani, którzy z jakichkolwiek powodów nie mogą pełnić tej funkcji, winni bezzwłocznie powiadomić urządzającego zawody, który musi postarać się o zastępstwo.

9) Sędziowie, którzy na wyznaczoną dla zawodów godzinę nie stawią się bez uzasadnionego usprawiedliwienia, lub wogóle lekceważą swe obowiązki mają być pisemnie napomnieni przez Zarząd O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł., a w razie powtórzenia się takiego wypadku, skreśleni z listy sędziów O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł.

10) Jeżeliby któryś z sędziów zawinił przez powtarzające się rażące odchylenia w ocenie, Zarząd O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł. może na podstawie zgłoszonego umotywowanego sprzeciwu lub też z urzędu zawiesić danego sędziego w swych czynnościach na pewien czas, conajmniej na jeden rok.

§ 21.

Sędzia Główny.

Kieruje zawodami i jest odpowiedzialny za należyte i zgodne z postanowieniami regulaminu przeprowadzenie zawodów.

Na sędziów głównych mogą być wyznaczone tylko osoby, które w tej właściwości zostały uznane przez O. Z. Ł. wzgl. P. Z. Ł. dla poszczególnych działów jazdy.

Sędziowie główni muszą w swoim dziale całkowicie opanowywać postanowienia regulaminu.

Sędzia główny ustala—po wysłuchaniu opinji zawodników — czy stan lodu pozwala na przeprowadzenie zawodów. On ma prawo wprowadzić zmiany w programie zawodów, o ile takowe nie sprzeciwiają się niniejszym przepisom i może w wypadkach, gdy na-

stąpią niepożądane warunki, zmienić kształt i wielkość bieżni, względnie — za zgodą urządzającego zawody — zarządzić przeprowadzenie zawodów na innym torze danej miejscowości lub wogóle w innej miejscowości.

Przed rozpoczęciem zawodów Sędzia Główny uskutecznia na starcie losowanie kolejności zawodników.

Sędzia Główny rozstrzyga we wszystkich kwestjach spornych i sprzeciwach (protestach) za wyjątkiem tych, które dotyczą startu w jeździe szybkiej. Jeżeli decyzję swą nie może powziąć na podstawie niniejszych przepisów wzgl. Międzynarodowego Regulaminu Zawodów (W. O.) Sędzia Główny decyduje według własnego uznania. W razie wykroczeń przeciw regulaminowi Sędzia Główny ma prawo decydować także w tych wypadkach, gdy z żadnej strony sprzeciw nie był wniesiony.

W razie konieczności Sędzia Główny może wykluczyć zawodnika z dalszego udziału w konkurencji, jak również może zmienić poszczególnych funkcjonarjuszów, sędziów zaś podczas zawodów tylko wówczas, gdy ważne powody staną na przeszkodzie dalszemu wykonywaniu ich funkcji.

W zawodach jazdy figurowej Sędzia Główny jest zarazem przewodniczącym kolegjum sędziowskiego nie bierze jednak udziału w ocenie.

§ 22.

Sędziowie i funkcjonarjusze w zawodach jazdy szybkiej.

a) Starter rozstrzyga sam ostatecznie we wszystkich sprawach spornych zdarzających się na starcie.

b) Sędziowie na torze mają przestrzegać ażeby zawodnik jechał po właściwym torze, ażeby przejście zawodników z wewnętrznego toru na zewnętrzny i na odwrót (krzyżowanie) odbywało się prawidłowo, ażeby zawodnicy sobie wzajemnie nie przeszkadzali lub osoby postronne im nie przeszkadzały

Sędziowie na torze są zobowiązani wszelkie wykroczenia zgłosić bezwłocznie Sędziemu Głównemu.

c) Sędzia na mecie ustala, który z zawodników minął linję celu (metę) jako pierwszy względnie drugi. Jego decyzje są bezapelacyjne.

d) Mierzący czas. W każdym biegu mierzą trzy osoby czas a każde z nich chwyta czas dla obydwu zawodników. Jeżeli dwa sekundomierze wskazują jednakowy czas, a trzeci inny, jako rezultat uznaje się czas zgadzających się sekundomierzów. Jeżeli wszystkie sekudnomierze wskazują różne czasy, wówczas przewodniczący mierzących wybiera z nich ten, który wskazuje czas średni między dwoma pozostałymi sekundomierzami i uznaje go za czas oficjalny.

Jeżeli z jakiegobądź powodu jeden z mierzących nie uchwycił czasu, wówczas bierze się średnią obydwu pozostałych obliczeń za wynik. Jeżeli tak obliczony średni czas nie wypada w dziesiętnych częściach sekundy, wybiera się najbliższą wyższą dziesiętną część jako wynik.

Czas każdego z mierzących musi być zaprotokółowany. Osoby mierzące czas winne po każdym biegu przedstawić sekundomierze przewodniczącemu mierzących czasy. Przewodniczący sprawdza osiągnięte czasy i ich prawidłowe zaprotokółowanie.

Ustalone czasy są ostateczne.

Osoby mierzące czas stoją zasadniczo na starcie za starterem. Przy biegach na krótkich dystansach, jeżeli odległość między startem a metą w zależności od formy i długości bieżni jest większą niż 40 metrów osoby mierzące czas ustawiają się w pobliżu mety obserwując startera.

Gdy start odbywa się na strzał, czas ma być brany na błysk wystrzału. Gdy startuje się na skinięcie chorągiewką, czas bierze się od chwili opuszczenia jej w dół.

Na bieżniach z urządzeniami do sygnalizacji za pomocą elektryczności, osoby mierzące czas stoją przy mecie i biorą czas od pierwszego uderzenia dzwonka sygnałowego, który starter uruchamia w chwili wystrzału.

Mierzenie czasu za pomocą zegarów elektrycznych jest dozwolone, nie zwalnia jednak od brania czasu ręcznie.

Gdzie niema dostatecznej ilości podwójnie notujących sekundomierzów, dozwolone jest użycie trzech pojedyńczo notujących dla pierwszego i trzech takich sekundomierzów dla drugiego.

Obliczający okrążenia: Osoby wyznaczone do obliczania okrążeń ustawiają się na 15 kroków przed metą. Powiny one wyraźnie pokazywać zawodnikom ilość okrążeń pozostałych jeszcze do przejechania a przy rozpoczęciu ostatniego okrążenia dać znak dzwonkiem zawodnikom z trybuny sędziowskiej.

Protokolant powinien przed zawodami sprawdzić legitymację zawodników, znać nazwiska, przynależność klubową i numery wszystkich zgłoszonych do zawodów.

Przyjmuje zawodników na starcie i tam wywołuje ich nazwiska. Zapisuje kolejność ich przybycia do mety oraz czas dostarczony mu przez mierzących czas i podaje wyniki Sędziemu Głównemu. Bezpośrednio po zakończeniu zawodów sporządza on protokół biegów w/g. zał. 3 i przedstawia do podpisu członkom kolegjum sędziów, poczem protokół doręcza urządzającemu zawody.

Protokolant udziela informacji prasie według zlecenia Sędziego Głównego.

§ 23.

Sędziowie i funkcjonarjusze dla zawodów w jeździe figurowej i konkurencji tańców.

Sędziowie ustawiają się tak, ażeby mogli dobrze obserwować wykonywanie jazdy (tańców) a nie przeszkadzali zawodnikom. Każdy sędzia ocenia wykonanie figur obowiązkowych wzgl. jazdy dowolnej (tańców) samodzielnie i wpisuje swoją notę oceny w przepisowej tabeli ocen bezpośrednio po zakończeniu ćwiczenia przez zawodnika.

Załączniki 4, 5 i 6 zawierają wzory tabel oceny.

Sprostowanie omyłek i poprawki w tabelach mogą być uskuteczniane tylko za zezwoleniem Sędziego Głównego przed rozpoczęciem wykonania tego samego ćwiczenia przez następnego zawodnika.

Celem zapewnienia samodzielności oceny sędziowie nie powinni się ustawiać w grupach. Narady między sędziami co do sposobu oceny są niedopuszczalne.

M i e r z ą c y c z a s podczas jazdy dowolnej indywidualynej, parami i tańców musi posiadać zegarek z sekundomierzem. Wskazania co do chwili w której ma rozpocząć liczenie otrzymuje on od Sędziego Głównego.

W y w o ł u j ą c y sprawdza przed zawodami legitymacje zawodników, musi znać ich nazwiska, przynależność klubową i tytuły, które dany zawodnik poprzednio już zdobył.

Po losowaniu kolejności startowania zawodników przez Sędziego Głównego wywołujący ogłasza wynik losowania.

Na starcie zapowiada ćwiczenie, które ma być wykonane i wywołuje w kolejności wylosowanych numerów nazwisko startującego zawodnika, jego przynależność klubową i ewentualny tytuł.

Podczas jazdy dowolnej zapowiada zawodnikowi według wskazania mierzącego czas, każdą minutę, która minęła a w ostatniej minucie programu, połowę i ostatnią ćwierć minuty.

Część III.

ZAWODY W JEŹDZIE SZYBKIEJ.

§ 24.

Wymiary i urządzenia bieżni.

Prawidłowa bieżnia dla jazdy szybkiej powinna mieć dwa tory (podwójna bieżnia), a w obwodzie najmniej 400 metrów, a nie więcej niż 500 metrów.

Promień krzywizn wewnętrznego toru nie może mieć mniej niż 24 metr. a nie więcej niż 26 metrów.

Przy podwójnej bieżni każdy tor powinien mieć conajmniej trzy metry szerokości, zaś przestrzeń krzyżowania conajmniej 70 metrów długości.

Załącznik 7 zawiera plan najmniejszej prawidłowej bieżni o dwóch torach z wyznaczeniem mety i linji startowych z odnośnemi obliczeniami.

Odchylenia od kształtu i wymiarów prawidłowej bieżni są dopuszczalne tam gdzie warunki terenowe nie pozwalają na prawidłowe wykreślenie torów. Warunkami dla prawidłowości biegów urządzanych na takich bieżniach są: krzywizny o promieniach 24 — 26 metrów i taka długość jednej z prostych, która umożliwia krzyżowanie na przestrzeni conajmniej 40 metrów.

Wewnętrzna krawędź bieżni i granica między torami powinny być oznaczone—szczególnie na krzywiznach — wąską linją luźno usypanego śniegu lub ruchomemi klockami. Umocowane kije, barjery i t. p. są niedopuszczalne.

Linje startowe i linję mety oznacza się na lodzie cienką kreską wpoprzek bieżni.

§ 25.

Mierzenie bieżni.

Przed każdemi zawodami bieżnia musi być wymierzona przez jednego z sędziów z urzędu wyznaczonego, który ustala też właściwe położenie linji startowych.

Mierzenie uskutecznia się taśmą stalową z podziałką na centymetry.

Mierzący bieżnię poświadcza w protokóle zawodów długość bieżni mierzonej w odległości pół metra od jej strony wewnętrznej, promienie krzywizn i właściwe położenie linji startowych.

§ 26.

Zegary (Sedundomierze).

Zegary (sekundomierze) muszą być sprawdzane przed zawodami.

Do zegarów przeznaczonych do mierzenia czasów podczas mistrzostw i przy ustanawianiu rekordów musi być dołączone świadectwo wystawione przez zegarmistrza - rzeczoznawcę—, że one w ciągu godziny nie odbiegają od właściwego czasu więcej niż jedną sekundę.

§ 27.

Długość biegów (dystanse).

Biegi mogą być przeprowadzane na następujących odległościach:

Młodzieży: 200, 300, 500, 1000 i 1500 metrów.

Starszych:

a) Kobiet: 500, 1000, 1500, 3000 i 5000 metrów.

b) Mężczyzn: 500, 1000, 1500, 5000 i 10.000 metrów, przyczem bądź na poszczególnych dystansach, bądź na kilku dystansach za jedną łączną nagrodą.

Poza wyżej wyszczególnionemi dystansami można przeprowadzać biegi dłuższe niż na 10.000 metrów, np.

bieg godzinny i maraton. Biegi te nie mogą być przeprowadzane według reguł biegów na podwójnych bieżniach, lecz należy je uważać jako biegi na prostej t. j. na pojedyńczym torze.

Biegi do 500 metrów na prostej bieżni są dozwolone, jednak rekordy na prostej są nieważne.

Międzynarodowe biegi mężczyzn mogą być przeprowadzane tylko na odległościach 500, 1000, 1.500, 5.000 i 10.000 metrów. Wyjątek stanowią biegi dłuższe niż na 10.000 metrów, w tkórych stosuje się postanowienia ustępu drugiego.

§ 28.

Przeprowadzenie biegów.

Biegi młodzieży do 300 metrów mogą być przeprowadzane pojedyńczo, parami lub grupami w zależności od szerokości bieżni i ilości posiadanych zegarów do mierzenia czasu.

Biegi od 500 metrów wzwyż, a w szczególności wszystkie biegi o mistrzostwa i biegi międzynarodowe odbywają się parami. Wyjątek stanowią biegi na odległościach powyżej 10.000 metrów i biegi na 500 metrów na prostej wzgl. na pojedyńczym torze, w których to biegach zawodników puszcza się pojędyńczo, a według potrzeby w odstępach połowy okrążenia toru jednego po drugim.

Zasadniczo w jednym dniu zawodnik nie powinien biec więcej jak na dwóch dystansach, w wyjątkowych okolicznościach dopuszczalne jest urządzanie w jednym dniu biegów na dwóch krótkich i jednym długim dystansie.

O kolejności startowania decyduje ogólne losowanie wszystkich zawodników biorących udział w biegu. Drugie losowanie na starcie decyduje któremu z zawodników przypada wewnętrzny tor i w jakim porządku ustawiają się pozostali.

§ 29.

Zestawienie par w biegach na poszczególnych odległościach.

Do biegu na poszczególnych odległościach zawodników łączy się kolejno w pary (grupy) według liczb porządkowych ogólnego losowania.

Gdy po zestawieniu par (grup) pozostanie jeden zawodnik sam, wówczas zjeżdża on tor jako ostatni. Jeśli wskutek wycofania się uczestników pozostanie kilku zawodników samych, łączy się ich znów według kolejności numerów losowania w pary (grupy).

§ 30.

Zestawienia par i ich kolejność przy biegach na kilku odległościach łącznie.

Jeżeli zawody odbywają się w kilku biegach to w każdym z następnych biegów łączy się zawodników kolejno w pary według lepszych czasów jakie w poprzednim biegu osiągnęli.

Jeżeli zawody odbywają się łącznie na odległościach 500, 1500, 5000 i 10.000 metrów wówczas losuje się kolejnośść startowania zawodników i łączy się ich w pary do biegu na 500 metrów i oddzielnie do biegu na 5000 metrów. Zawodnicy z liczbami porządkowemi 1 i 2 tworzą 1-ą parę, z liczbami porządkowemi 3 i 4 drugą parę, i t. d.

Do biegu na 1500 metrów zestawia się pary według czasów jakie zawodnicy osągnęli na 500 metrów, zaś na 10.000 metrów łączy się w pary zawodników, według czasów osiągniętych na 5000 metrów.

Kolejność startowania par w biegach na 1500 i 10.000 metrów losuje się oddzielnie.

Jeżeli w biegach na 500 i 5000 metrów dwóch lub więcej zawodników osiągnęło jednakowe czasy, wówczas decyduje los który z zawodników o jednakowych czasach ma być zestawiony w parę z zawodnikiem, który zajął lepsze miejsce lub z takim, który zajął gorsze.

Jeżeli wskutek nieparzystej liczby uczestników lub wycofania się którego z nich pozostanie po zestawieniu par jeden zawodnik sam, wówczas zjeżdża tor jako ostatni.

Jeśli pozostało kilku pojedyńczych zawodników łączy się ich powtórnie w pary według osiągniętych czasów a kolejność nowych par ustala się przy pomocy losowania.

§ 31.

Start.

Przy startowaniu na głos lub strzał starter winien stanąć za linją startową, przy startowaniu na skinięcie chorągiewką ustawia się na trzy kroki przed linją startu po zewnętrznej stronie bieżni.

On nakazuje zawodnikom zająć swe miejsca i pozycję startową na komendy: „Na miejsca", „Gotowi".

Zawodnikom nie wolno na starcie przekraczać swojemi łyżwami linji startowej t. j. mogą tylko dotykać linji przednim końcem łyżwy.

Gdy zawodnicy są gotowi startuje się na wyraz: „Rusz" lub wystrzał, wzgl. na skinięcie chorągiewką.

Gdy starter dał znak do startu, start jest ważny.

W razie falstartu t. j. ruszenia zawodników przed znakiem do startu, starter winien bezwłocznie przywołać zawodników „Na miejsca" względnie oddać w krótkich odstępach trzy strzały, ostrzec winnego lub winnych falstartu i bezpośrednio po komendzie „Gotowi" dać znak do startu.

Po drugim falstarcie starter dyskwalifikuje winnego lub winnych.

Jeżeli starter chce ostrzec zawodników z jakiegokolwiek powodu, winien polecić zawodnikom „wstać".

§ 32.

Wykonanie biegów.

Biegi odbywają się zawsze w lewo, to znaczy wewnętrzna strona bieżni znajduje się po lewej ręce zawodnika.

Na pojedyńczych bieżniach może każdy zawodnik po starcie zająć wewnętrzną stronę toru, jednakże narażony jest na zderzenie się ze współzawodnikiem. Kto zajmie wewnętrzną stronę bieżni powinien się jej trzymać. Jeśli on zjedzie na prawo, wtedy sam naraża się na niebezpieczeństwo zderzenia.

Jeśli zawodnicy na podwójnej bieżni wychodzą z krzywizny, równocześnie, to zawodnik jadący po wewnętrznym torze powinien przepuścić drugiego.

Na pojedyńczych bieżniach wolno zawodnikowi jechać za przeciwnikiem — jego śladem — tylko wtedy, jeśli odległość między nimi wynosi przynajmniej pięć metrów.

Jeśli pomimo ostrzeżeń zawodnik nie trzyma się powyższego przepisu i według opinji sędziów na torze zyskuje w biegu, np. podczas silnego wiatru, ma on być zdyskwalifikowany.

Dystans uważa się za przejechany wtedy, gdy zawodnik dotknie łyżwą linji u mety. W razie upadku przed metą, zawodnik jest zwycięzcą, jeśli zdąży dotknąć łyżwą linji mety zanim jego przeciwnik ją przejedzie.

§ 33.

Ustalania wyników.

Przy biegach na poszczególnych odległościach zwycięźcą staje się ten, który uzyskał najlepszy czas.

Jeżeli kilku zawodników uzyskało najlepszy czas, należy wszystkich uważać za zwycięzców.

Rozgrywki finałowe między zwyciężcami są niedopuszczalne.

Przy biegach na kilku odległościach z przyznaniem jednej nagrody zwycięzcą staje się ten, który wszystkie biegi przejechał i przynajmniej większość z nich wygrał.

Jeżeli nikomu nie uda się uczynić zadość tym warunkom staje się ten zwycięźcą, który przejechał wszystkie dystanse i osiągnął łącznie najlepszą (najniższą) punktację.

Punkty oblicza się: na 500 metrów według ilości osiągniętych sekund, na 1000 metrów połową, na 1500

metrów jedną trzecią, na 5000 metr. jedną dziesiątą, na 10.000 metr. jedną dwudziestą częścią uzyskanych czasów, określonych sekundami.

Punkty oblicza się do dwóch miejsc dziesiętnych z ewentualną poprawką z trzeciego miejsca dziesiętnego.

Zwycięzcą staje się ten, który uzyskał najniższą sumaryczną ilość punktów.

Zdyskwalifikowanie zawodnika na jednym z dystansów pociąga wyłączenie go z obliczenia w punktacji.

§ 34.

Ustanawianie rekordów.

Rekordy mogą być ustanawiane na następujących odległościach:

przez mężczyzn: na 500, 1000, 1500, 5000 i 10000 mtr.,

przez kobiety: na 500, 1000, 1500, 3000 i 5000 mtr.

Jako rekordy mogą uznawane być tylko wyczyny uzyskane w ogólnie rozpisanych biegach zawodów okręgowych, międzyokręgowych, ogólnopolskich, międzypaństwowych i międzynarodowych, oraz zgłoszonych uprzednio próbach pobicia istniejących rekordów podczas powyższych zawodów.

Rekordy muszą być osiągnięte w następujących warunkach:

a) bieżnia musi przedstawiać podwójny zamknięty tor długości najmniej 400 a najwyżej 500 metrów obwodu, oraz promień wewnętrznego toru nie może mieć mniej niż 24 metrów ani więcej niż 26 metrów. Bieżnia musi być wymierzona przez osobę z urzędu wyznaczoną, która jednocześnie ustala właściwe położenie linji startowych.

b) sekundomierze nie powinny w ciągu godziny odbiegać od właściwego czasu więcej, niż jedną sekundę co musi stwierdzić świadectwo rzeczoznawcy.

Protokół biegu i świadectwa rzeczoznawcy powinny być przedstawione Zarządowi P. Z. Ł. w jaknajkrótszym czasie. Zarząd P. Z. Ł. po zbadaniu okoliczności i uznaniu ogłasza rekordy w oficjalnym swym komunikacie. Za osoągnięte rekordy P. Z. Ł. wystawią zawodnikom dyplomy.

§ 35.

Mistrzostwa.

1. Przy rozpisywaniu zawodów o Mistrzostwa Okręgowe i Polski P. Z. Ł. podaje rocznie minima żądanych wyczynów dla uzyskania nagród i tytułu mistrzowskiego. Minima te są wyrażone procentowym stosunkiem do punktacji rekordów światowych.

2. Mistrzostwa Okręgowe i Polski odbywają się na odległościach 500, 5000 i 1500, 10.000, zaś Mistrzostwa Okręgowe dla młodzieży na odległościach: 300, 500 i 1500 metrów łącznie za przyznaniem jednej nagrody.

3. Zasadniczo Mistrzostwa powinny być przeprowadzane na prawidłowych bieżniach (§ 24).

W wypadkach jednak gdy Mistrzostwa Okręgowe odbywają się na bieżniach o długości mniejszej niż 300 metrów w obwodzie, biegi na 10.000 metrów mogą być wykonane lecz nie będą brane pod uwagę w ogólnej punktacji.

Nieprawidłowe bieżnie muszą mieć krzywizny o promieniu conajmniej 24 metrów a nie więcej niż 26 metrów, zaś proste o długości conajmniej 40 metrów.

4. Jeżeli bieżnia nie odpowiada ani formą ani wymiarami bieżni prawidłowej Sędzia Główny może zarządzić przeprowadzenie biegów na pojedyńczym torze.

Wówczas starter puszcza drugiego zawodnika w każdej parze z odstępem równającym się w przybliżeniu połowie okrążenia bieżni a bieg odbywa się ściśle na czas bez względu na to, który z zawodników minie metę jako pierwszy. W tym wypadku mierzenie czasu odbywa się dla każdego zawodnika za pomocą trzech sekundomierzów, które łącznie jednak muszą odpowiadać wymaganiom § 26-go.

5. Biegi o mistrzostwo uskutecznia się zasadniczo w dwóch dniach.

Pierwszego dnia jedzie się 500 i 5000 metrów, drugiego dnia 1500 i 10.000 metrów.

Mistrzostwa okręgowe odbywające się z wykluczeniem biegu na 10.000 metrów oraz Mistrzostwa Okręg.

młodzieży mogą być przeprowadzane w jednym dniu z przerwą conajmniej dwugodzinną między biegami na 5000 i 1500 metrów, względnie dla młodzieży między biegami na 1500 i 500 metrów.

6. Jeżeli nagle nastąpią niesprzyjające warunki atmosferyczne (niepogoda) Sędzia Główny może wprowadzić zmiany, może rozłożyć nieodbyte biegi na dalsze dwa — nawet nie następujące bezpośrednio po sobie — dni, jak również przerwać bieg jednak nie później jak po wykonaniu go przez pierwszą parę zawodników i zarządzić odłożenie tego biegu na inny dzień.

7. W jednym dniu na jednej lub kilku odległościach całkowicie przeprowadzone biegi są ważne bez względu na pogodę w jakiej się odbyły a wyniki tych biegów nie mogą być unieważnione.

§ 36.

Biegi rozstawne.

Biegi rozstawne mogą być przeprowadzone na następujących odległościach:

a) dla młodzieży: 4 × 200, 4 × 300, 4 × 500 metrów,
b) dla kobiet: 4 × 500, 4 × 1000 metrów,
c) dla mężczyzn: 4 × 500, 4 × 1000, 4 × 1500 mtr., oraz kombinowane: 10.000, 1500, 5000 i 500 metrów z przeciwnikiem i bez przeciwnika.

Drużyny sztafetowe składają się z czterech zawodników (zawodniczek). Nikt nie może biec dwa razy w jednym biegu rozstawnym, a skład drużyny nie może być zmieniony podczas biegu.

Biegi rozstawne bez przeciwnika odbywają się na pojedyńczej bieżni.

Biegi rozstawne z przeciwnikiem mogą być przeprowadzane tylko na podwójnych bieżniach z wyrównaniem linji startowych.

Po obydwu stronach linji startowej poszczególnych sztafet w odległości 20 metrów od tej, winny być nakreślone na lodzie linje. Przestrzeń między niemi nazywa się strefa startowa. W chwili zmiany pałeczki obaj bie-

gacze muszą być wewnętrz tej strefy. Żaden z członków sztafety nie może biec nazewnątrz tej strefy w celu dopomożenia innemu biegaczowi ze swej sztafety.

Pałeczka sztafetowa musi być podana przez jednego z zawodników a ujęta przez następnego.

Odbiera się ją od zewnętrznej strony bieżni.

Pałeczka winna być niesiona przez cały czas trwania biegu.

Naruszenie któregokolwiek z tych przepisów przez jednego z zawodników pociąga za sobą dyskwalifikację całej drużyny.

W razie wypadku jednego z zawodników, uniemożliwiającego mu dalszy udział w biegu, drużyna zostanie zdyskwalifikowana.

Po skończeniu swego biegu, t. j. po przejechaniu strefy sztafetowej zawodnik opuszcza bezwłocznie bieżnię. Dalsze krążenie po bieżni zawodników, którzy skończyli swój bieg, jest ze względów bezpieczeństwa surowo wzbronione.

Przy biegach rozstawnych z przeciwnikiem starter ustawia się tak, ażeby być widziany przez obydwu przeciwników. Start odbywa się na skinięcie chorągiewką lub na wystrzał.

Sędziowie na torze ustawiają się w pobliżu stref startowych i przestrzegają w szczególnościach prawidłowy przebieg biegu.

Pałeczka sztafetowa ma być drewniana, wydrążona w środku długości 300 m/m., w obwodzie 1220 m/m., wagi nie niższej jak 50 gramów.

W jednym dniu zawodów nie powinno się urządzać biegów rozstawnych na kilku odległościach, za wyjątkiem sztafety kombinowanej.

Część IV.

ZAWODY W JEŹDZIE FIGUROWEJ.

§ 37.

Wymiary i urządzenia toru.

Lodowisko dla zawodów w jeździe figurowej powinno być równoległobokiem o wymiarach conajmniej 35 × 25 metrów.

Jeżeli warunki uniemożliwiają wykreślenie lodowiska o tej formie i wymiarach, wówczas Sędzia Główny rozstrzyga, czy rozporządzalne lodowisko nadaje się wogóle do przeprowadzenia zawodów.

Powierzchnia lodu powinna być gładka, bez szpar i dziur, co osiągnąć należy równomiernem polewaniem lodu, sheblowaniem nierówności i gładzeniem za pomocą płacht zwilżonych letnią wodą lub za pomocą gumowych ściągaczy.

Celem uwidocznienia rysunku figur zarysowana podczas zawodów część powierzchni lodu, powinna być gładzona co pewien czas.

§ 38.

Rodzaje zawodów jazdy figurowej.

Zawody w jeździe figurowej obejmują:

1) jazdę pojedyńczo (indywidualną),
2) „ parami,
3) „ grupami,
4) konkurencje tańców.

W jeździe parami mogą współzawodniczyć ze sobą tylko pary o jednolitem zastewieniu (pani i pan, 2 panie lub dwóch panów), w jeździe grupami zaś grupy o równym składzie liczbowym i jednolitem zestawieniu grup.

§ 39.

Jazda indywidualna.

Zawody w jeździe pojedyńczo dzielą się na:

a) jazdę przepisanych figur (ćwiczeń obowiązkowych) i

b) jazdę figur według własnego wyboru w ograniczonym czasie t. j. przepisanej ilości bezpośrednio po sobie następujących minut (jazdę dowolną).

Przyznawanie nagród jest uzależnione od ogólnego wyniku osiągniętego w obydwu wymienionych działach.

Urządzający zawody mogą oprócz tych nagród przyznawać oddzielne nagrody za wyniki uzyskane w każdym z poszczególnych działów.

§ 40.

Ćwiczenia obowiązkowe.

Ćwiczenia obowiązkowe należy wybierać z pośród figur wykazanych w załączonym spisie, a mianowicie:

dla zawodów młodzieży nie mniej niż pięć figur łącznie z jedną spiralą,

dla innych zawodów conajmniej sześć figur.

Figury, które w myśl oznaczenia literą a) przy numerze rozpoczyna się prawą nogą, względnie w myśl oznaczenia literą b) rozpoczyna się lewą nogą, muszą być wykonywane obydwoma sposobami a) i b).

Dla zawodów o mistrzostwa okręgowe i mistrzostwa Polski P. Z. Ł. wybiera co rok ćwiczenia obowiązkowe i ogłasza je przed rozpoczęciem sezonu łyżwiarskiego.

§ 41.

Kolejność startowania.

Po zapowiedzi przez wywołującego ćwiczenia, które ma być wykonane i wywołaniu nazwisk zawodników, zawodnicy wykonywują tę samą figurę w kolejności wylosowanych numerów.

Przy każdej następnej figurze należy zmienić kolejność zawodników, tak ażeby ten, który poprzednią figurę jechał jako pierwszy przy następnej figurze był ostatni.

Gdy tylko dwóch zawodników startuje nie zmienia się kolejności startowania przy każdej następnej figurze, jeżeli zawodnicy wyrażą swą zgodę.

Każdy zawodnik ma rozpocząć wykonanie przypadającego mu ćwiczenia najpóźniej w dwóch minutach po wywołaniu go, w przeciwnym razie należy uważać to ćwiczenie jako „nie wykonane" przez niego.

§ 42.

Sposób wykonywania figur.

Każde ćwiczenie ma być wykonane z miejsca i rozpoczęte jednem tylko odbiciem nogi wolnej — a zatem bez rozbiegu.

Jeżeli zawodnik rozpoczął figurę z rozbiegu, Sędzia główny ma przywołać zawodnika „na miejsce" i polecić mu ponowne rozpoczęcie figury.

Przy rozpoczęciu każdego ćwiczenia zawodnik ma stać na płozie łyżwy. Ustawienie się na czubku łyżwy, jak również odbicie się czubkiem nie są dozwolone.

Każdą figurę rozpoczyna się w pnnkcie skrzyżowania pomyślanych osi symetrji danej figury.

Przejście z jednej nogi na drugą ma nastąpić bez zatrzymania, przez postawienie nogi wolnej na lód, która tem samem staje się nogą pracującą, i odbicie się nogą dotychczas pracującą, która w ten sposób staje się nogą wolną.

Każdą figurę należy wykonać trzykrotnie, tak na prawej jak i na lewej nodze, przyczem powtórzenia winny się odbywać bez zatrzymywania się, jak to powyżej zaznaczono.

Sędzia główny oznajmia zawodnikowi sam lub przez osobę wyznaczoną, gdy ten ćwiczenie trzykrotnie wykonał.

§ 43.

Reguły prawidłowego rysunku.

Prawidłowość rysunku polega na:

a) zachowaniu podłużnej i poprzecznej osi symetrji przy trzykrotnem powtórzeniu figury.

Przyjmując całokształt figury jako „ósemkę", jako oś podłużną należy rozumieć linję, która przechodzi przez szczyt ósemki i skrzyżowanie i dzieli każde koło na dwie równe części, oś poprzeczna przechodzi prostopadle do osi podłużnej w punkcie skrzyżowania ósemki.

b) w przybliżeniu jednakowej wielkości przedzielonych przez oś poprzeczną — pierwszej i drugiej części ósemki.

c) symetrycznym układzie poszczególnych części figury w stosunku do osi podłużnej i poprzecznej,

a dalej:

d) łuki powinny być możliwie jednakowej krzywizny, bez falistości i załamań, przytem koniec łuku powinien być jaknajbliżej początku, czyli łuk o ile możności zamknięty,

e) w trójkach obroty muszą leżeć naprzeciwko siebie na podłużnej osi symetrji a obydwa łuki każdej trójki jak i obydwie trójki winny być mniejwięcej jednakowej wielkości,

f) w trójkach podwójnych środkowe łuki powinny przecinać pod prostym kątem podłużną oś symetrji, a trzy łuki każdej trójki powinny być mniejwięcej jednakowej wielkości,

g) pętlice powinny mieć formę bardziej wydłużoną niż szeroką, bez kanciastych szczytów. a w swym kie-

runku podłużnym leżeć w osi podłużnej ósemki; obydwa łuki pętlicy winny być mniejwięcej jednakowej wielkości,

h) wężyki powinny mieć łagodne przejścia a zmiany krawędzi muszą być dokonane na osi podłużnej; wyjeżdżając pełną ósewkę zmiana krawędzi musi nastąpić w pobliżu punktu wyjściowego pierwszego łuku, drugi zaś do tego samego punktu powracający łuk musi być mniejwięcej tej samej wielkości jak pierwszy,

i) zwroty i zwroty odwrotne muszą być wykonane bez zmiany krawędzi a obroty położone muszą być w pobliżu osi podłużnej,

j) w trójkach odwrotnych główną cechą dobrego wykonania jest to, ażeby obroty wykonane były bez zmiany krawędzi przed obrotem i po nim, a obroty położone były w osi podłużnej, oraz ażeby obydwa łuki każdej trójki były jednakowej wielkości.

§ 44.

Reguły prawidłowej postawy i ruchów.

Pozostawiając indywidualności zawodników swobodę w ramach ustalonych w następstwie reguł, którą to indywidualność sędziowie powinni uwzględniać przy swej ocenie wykonania, regułami prawidłowej postawy i ruchów są:

Prosta, jednak nie sztywna a w biodrach nie załamująca się postawa tułowia. Lekkie zgięcie w kolanach i lekkie pochylenie tułowiu. Głowę należy trzymać prosto.

Noga wolna, lekko zgięta w kolanie, podniesiona nieco w górę ze zwróconym w dół i na zewnętrz czubkiem łyżwy, powinna zazwyczaj postępować śladem nogi pracującej. Przy zmianach kierunku wolno podnoszona i ruchy wspomagająca noga wolna nie powinna być wysoko podnoszona lub od ciała nienaturalnie odchylana.

Ramiona lekko zwisające mogą podobnie jak noga wolna wspomagać ruchy ciała, nie należy jednak łokci rozpierać, rąk trzymać powyżej pasa, palców rozszerzać lub zwijać w kułak.

W ogólności należy unikać wszelkich ruchów szarpanych, gwałtownych i kanciastych, jak również silnie uwyraźnionych pomocy. Ruchy muszą być wyrównane i nosić cechy swobody, lekkości i wykonania bez wysiłku.

§ 45.

Ocena.

Każde ćwiczenieobowiązkowe ocenia się stopniami od 0 do 6 przyczem poszczególnie stopnie oznaczają:

0 — że ćwiczenie nie było wykonane,
1 — „ „ było źle wykonane,
2 — „ „ „ wykonane z błędami,
3 — „ „ „ dostatecznie wykonane,
4 — „ „ „ dobrze wykonane,
5 — „ „ „ bardzo dobrze wykonane,
6 — „ „ „ bez zarzutu wykonane.

Stawianie stopni pośrednich wyrażonych w dziesiętnych jest dozwolone (np. 1,3 3,8 5,5).

Przy przyznawaniu stopni w pierwszej linji należy uwzględniać prawidłowy rysunek na lodzie, następnie postawę i ruchy po trzecie, czy przy trzykrotnem wykonaniu ćwiczenia ślady w przybliżeniu się pokrywają, a wreszcie wielkość figur.

Zawodnicy i sędziowie mają baczyć przedewszystkiem na prawidłowe wykonanie figur według § 43, potem na postawę i ruchy w myśl § 44, dopiero w trzecim rzędzie na krycie śladów, a wreszcie na wielkość figur.

Krycie tylko wówczas ma znaczenie, jeśli zawodnik przestrzegał reguły prawidłowego rysunku w myśl § 43.

Nie należy dążyć do ścisłego pokrywania śladu, jeżeli przez to miałyby ucierpieć poprawna postawa i ruchy według § 44.

Toż samo nadmierna wielkość figur nie ma znaczenia jeżeli osiągnięto ją kosztem prawidłowego rysunku (§ 43) i poprawnej postawy i ruchów (§ 44).

W razie, gdyby wykonanie ćwiczenia zawodnikowi częściowo się nie udało, lub w razie upadku, sędzia nie

powinien uważać to ćwiczenie jako „nie wykonane". Przeciwnie należy oceniać odpowiednio tą część ćwiczenia, która zawodnikowi się udała.

§ 46.

Jazda dowolna.

W jeździe dowolnej pojedyńczo jak również parami i grupami zawodnicy startują według kolejności numerów losowania.

Czas liczy się od chwili rozpoczęcia na znak Sędziego Głównego, który też kontroluje długość czasokresu jazdy.

Jazdę dowolną należy oceniać:

a) według treści przedstawionego programu, a mianowicie, trudności i różnorodności figur,

b) według sposobu wykonania, t. j. harmonijnego zestawienia programu, pewności wykonania, poprawności postawy, rytmu i ruchu.

W jeździe parami i grupami należy w sposobie wykonania ad b) uwzględnić szczególnie dokładne zgranie zawodników i równoczesność wykonania identycznych ruchów.

Oceniać należy oddzielnie ad a) i b) stopniami od 0 do 6 w tym samym znaczeniu jak w jeździe ćwiczeń obowiązkowych § 45.

§ 47.

Obliczanie wyników.

T a b l i c e o c e n y: Sędziowie wpisują stopnie oceny w przygotowanych poprzednio wg. wzorów załącznikach 4 i 5 tablicach, oddzielnie dla ćwiczeń obowiązkowych i jazdy dowolnej.

P u n k t y: W jeździe indywidualnej mnoży się uzyskany stopień oceny każdego ćwiczenia obowiązkowego przez wartość jednostkową, która danemu ćwiczeniu według jego trudności przypada. Wartości jednostkowe, ćwiczeń zawiera spis ćwiczeń obowiązkowych.

Wykonawszy mnożenia, na każdej tablicy zlicza się wieloczyny dla każdego zawodnika oddzielnie. Sumy te dają **ilość punktów za ćwiczenia obowiązkowe,** które poszczególni zawodnicy uzyskali u poszczególnych sędziów.

W jeździe dowolnej zlicza się stopnie oceny uzyskane przez każdego zawodnika ad a) i ad b), sumy te mnoży się przez mnożnik ogłoszony w propozycjach danych zawodów, a iloczyny dają **ilość punktów za jazdę dowolną** dla poszczególnych zawodników.

M n o ż n i k: Mnożnik ustala się w ten sposób, ażeby najwyższa do uzyskania możliwa ilość punktów za jazdę dowolną wynosiła o ile możności dwie trzecie — w każdym razie jednak nie więcej niż 2/3 ilości punktów możliwych do uzyskania za ćwiczenia obowiązkowe, przyczem dopuszczalne są ułamki do jednego miejsca dziesiętnego.

O g ó l n a i l o ś ć p u n k t ó w: Suma punktów za ćwiczenia obowiązkowe i za jazdę dowolną daje **ogólną ilość punktów** jaką zawodnik uzyskał u poszczególnych sędziów.

O b l i c z e n i a: Obliczenia z tablic oceny dokonywują sędziowie dopiero po zakończeniu jazdy dowolnej.

§ 48.

Ustalania miejsc.

W jeździe indywidualnej każdy sędzia uszeregowuje zawodników według ogólnej ilości punktów swych tablic oceny, przyczem zawodnik z najwyższą sumą punktów otrzymuje pierwsze miejsce, następny drugie miejsce itd.

Jeśli dwóch lub więcej zawodników uzyskało równą sumę punktów na lepsze miejsce stawia się tego, który uzyskał większą ilość punktów za ćwiczenia obowiązkowe, a w razie gdyby ilości punktów za ćwiczenia obowiązkowe i za jazdę dowolną były też równe, sędzia stawia tym zawodnikom cyfrę pośrednią z miejsc branych pod uwagę.

W jeździe parami i grupami każdy sędzia zalicza uzyskane ad a) i b) stopnie oceny i ustala miejsca par (grup) według ogólnych ilości punktów poczynając od sumy największej.

Uzyskały dwie lub więcej par (grup) równą sumę punktów, na wyższe miejsce stawia się parę (grupę), która uzyskała wyższy stopień ad b), a w razie gdyby i te cyfry były równe, sędzia stawia im pośrednią cyfrę z miejsc branych pod uwagę.

§ 49.

Ostateczne ustalanie wyników.

W jeździe pojedyńczej (indywidualnej) zwycięzcą staje się ten, któremu bezwzględna większość sędziów przyznała pierwsze miejsce.

Drugim ma być ten, któremu bezwzględna większość sędziów przyznała drugie — lub lepsze niż drugie miejsce.

Według tej samej zasady ustala się dalsze miejsca, przyczem w poczet drugiego miejsca liczy się cyfry miejsc: 1, 1.5, 2 w poczet trzeciego miejsca: cyfry miejsc 1, 1.5, 2, 2.5, 3 i t. d.

Jeżeli z takiego oblkiczenia wynika dla kilku zawodników większość na dane miejsce, ten z nich ma być uważany za lepszego, który przez większą niż bezwzględna większość sędziów postawiony był na owe miejsce, w innych wypadkach decyduje niższa suma cyfr miejsc, t. zn. wynik należy ustalić po zesumowaniu zawodnikom przez sędziów przyznanych cyfr miejsc.

Jeżeli sumy cyfr miejsc są dla kilku zawodników równe, decyduje wyższa ogólna ilość punktów, a jeżeli i te cyfry byłyby równe sobie, decyduje większa ilość punktów uzyskanych za jazdę ćwiczeń obowiązkowych

Przyznawanie dalszych miejsce odbywa się w ten sam sposób.

Jeżeli w tablicy oceny któregoś z sędziów na skutek równych cyfr miejsc dwóch lub więcej zawodników

otrzymało pośrednią cyfrę z miejsc branych pod uwagę, wówczas przy obliczaniu bezwzględnej większości liczy się cyfry miejsce tych zawodników tylko względem gorszego z danych miejsc.

W jeździe parami (grupami) zwycięża ta para (grupa) której bezwzględna większość sędziów przyznała pierwsze miejsce ,drugą staje się para (grupa), której bezwzględna większość przyznała drugie lub lepsze miejsce i t. d.

Przytem w poczet drugiego miejsca zalicza się cyfry miejsc 1, 1.5, 2, w poczet trzeciego miejsca: cyfry miejsc 1, 1.5, 2, 2.5, i 3 i t. d.

Jeżeli kilka par (grup) uzyskały większość na to same miejsce, ta para (grupa) jest lepszą, która przez większą niż bezwzględną większość postawioną była na owe miejsce, w innych wpadkach decyduje niższa suma cyfr miejsc, t. zn. wynik należy ustalić po zesmuwaniu parom (grupom) przez poszczególnych sędziów przyznanych cyfr miejsc.

Jeżeli sumy cyfr miejsc są dla kilku par (grup) równe, decyduje między nimi wyższa ogólna ilość punktów a jeżeli te cyfry byłyby równe sobie, wówczas decyduje większa ilość punktów oceny za sposób wykonania programu.

Przyznawanie dalszych miejsc odbywa się według tych samych zasad.

§ 50.

Konkurencje tańców.

Tańce należy wykonywać z miejsca, t. j. bez rozbiegu, płynnie i rytmicznie. Osoby wykonujące tańce pozostają w stałej łączności ze sobą, a zmianę figur wykonują bez przerw ruchu.

Czas trwania tańca, ma być z góry określony, a końcowa figura tańców łączyć się harmonijnie z całością.

Tańce należy oceniać i wyniki ustalić według przepisów dla jazdy parami (grupami) § 46, 48 i 49.

§ 51.

Ogłaszanie wyników.

Uzyskane przez zawodników ilości punktów w ćwiczeniach obowiązkowych i w jeździe dowolnej należy ogłaszać tak z poszczególnych tablic oceny jak też ogólną sumę z tych liczb.

Pożądane jest wywieszenie tablic oceny przez pewien czas do publicznej wiadomości, jeżeli ich ogłoszenie nie byłoby możliwem.

§ 52.

Mistrzostwa.

Zasadniczo Ministrzostwa Okręgowe muszą być przeprowadzane przed Mistrzostwami Polski, Mistrzostwa Okręgowe juniorów przed Mistrzostwami Okręgowemi Starszych, lub najpóźniej w tych samych dniach co Mistrzostwa Starszych.

Zawody o mistrzostwa w jeździe indywidualnej odbywają się łącznie w jeździe przepisanych figur i jeździe dowolnej.

Niedopuszczalnem jest zgłaszanie zawodników tylko do jednego z tych działów.

Ćwiczenia obowiązkowe należy przeprowadzać przed jazdą dowolną, o ile możności w innej porze dnia lub w innym dniu zawodów.

W mistrzostwach okręgowych nie może startować zawodnik, który zdobył ostatnie mistrzostwo Polski.

Tak samo w mistrzostwach okręgowych nie mogą startować pary, które w tym samym składzie osób zdobyły ostatnie mistrzostwo Polski.

Do uzyskania tytułu mistrzowskiego i odnośnych żetonów koniecznem jest, ażeby dany zawodnik, tak starszy jak i młodzież uzyskał u większości sędziów stopień oceny „4" t. j. „dobrze" w/g § 45, conajmniej w dwóch trzecich ćwiczeń obowiązkowych, oraz w jeździe dowolnej, w tej ostatniej tak co do treści ad a) jak i sposobu wykonania ad b) § 46.

Oryginalne tablice oceny mistrzostw okręgowych (starszych i młodzieży) urządzający zawody przesyła do O. Z. Ł. w ciągu 14 dni po odbytych zawodach.

Oryginalne tablice oceny mistrzostw Polski urządzający zawody przesyła do P. Z. Ł. wraz ze sprawozdaniem z zawodów § 9 pkt. 9.

Urządzający zawody winien przesłać w tym samym terminie odpisy wszystkich tablic oceny.

§ 53.

Uzupełniające postanowienia.

Towarzystwa i Związki urządzające zawody mogą według potrzeby uzupełniać powyższe przepisy dodatkowemi postanowieniami — o ile takowe nie odbiegają od przepisów niniejszego regulaminu.

Takie uzupełniające postanowienia muszą być jednak ogłaszane w propozycjach zawodów. (§ 11).

Odmienne sposoby oceny, niż je regulamin ustala, są niedopuszczalne.

Dla mistrzostw Okręgowych i mistrzostw Polski ważne są jedynie przepisy niniejszego regulaminu w pełnem brzmieniu.

Część V.

ZAWODY KLASYFIKACYJNE.

Zawody klasyfikacyjne mają na celu podniesienie poziomu jazdy figurowej i jazdy szybkiej na łyżwach drogą systematycznego przepracowania programu ćwiczeń obowiązkowych wzgl. biegów w myśl Międzynarodowego regulaminu zawodów łyżwiarskich.

Dalszym celem zawodów klasyfikacyjnych jest umożliwienie P. Z. Ł. wyboru jednostek kwalifikujących się do reprezentowania polskiego sportu łyżwiarskiego na arenie międzynarodowej.

Zależnie od trudności ćwiczeń obowiązkowych uskuteczniono podział łyżwiarzy - figurowców na 3 klasy zasadnicze, a to:

a) nowicjuszów, b) junjorów, c) seniorów, oraz zawodników klasy specjalnej.

Przejście z niższej klasy do wyższej, względnie do klasy specjalnej winno odbywać się stoponiowo. Tę zasadę należy stosować wobec wszystkich zawodników, którzy zgłoszą się do uzyskania kwalifikacji najniższego stopnia t. j. nowicjuszów.

W okresie przejściowym t. zn. aż do sezonu zimowego 1931/32 włącznie, mogą zawodnicy zgłaszać się po bezpośrednie uzyskanie wyższego stopnia klasyfikacyjnego w miarę już nabytych umiejętności w jeździe figurowej wzgl. szybkiej. To samo dotyczy osób, które po określonym wyżej terminie i po ogłoszeniu niniejszych przepisów przybędą z ośrodków sportu łyżwiarskiego, gdzie dotychczas bez własnej winy nie zostali zakwalifikowani do żadnego z wyszczególnionych wyżej stopni.

Dopuszczalnem jest zgłaszanie się po uzyskanie dwóch lub więcej stopni kolejno po sobie następujących w jednym sezonie. Natomiast nie można na jednych i tych samych zawodach klasyfikacyjnych uzyskać równocześnie dwóch lub więcej stopni.

Każdy zawodnik zakwalifikowany otrzymuje dyplom Okręgowego Związku, zatwierdzony przez P. Z. Ł. odpowiednio do uzyskanego stopnia sprawności. Zawodnicy klasy specjalnej otrzymują po osiągnięciu wymaganych warunków dyplomy P. Z. Ł.

SPOSÓB PRZEPROWADZENIA KLASYFIKACJI.

1) Każde Tow. (Klub), członek P. Z. Ł., winien corocznie — niezależnio od innych zawodów — zorganizować i przeprowadzić zawody klasyfikacyjne, conajmniej raz w sezonie. Pożądanem jest, by również inne ośrodki sportu łyżwiarskiego t. j. towarzystwa i kluby sportowe, oraz szkoły średnie i wyższe, których organizacje łyżwiarskie nie należą do P. Z. Ł., przeprowadzały zawody klasyfikacyjne na zasadach obowiązujących członków P. Z. Ł.

2) Terminy zawodów klasyfikacyjnych winny być zgłoszone w O. Z. Ł. wzgl. P .Z. Ł. conajmniej na 14 dni wcześniej.

3) P. Z. Ł. uzgadnia terminy w poszczególnych miejscowościach i deleguje conajmniej jednego ze swych sędziów na te zawody.

4) Równocześnie ze zgłoszeniem terminów zawodów klasyfikacyjnych, dany członek P. Z. Ł. wzgl. ośrodek sportu łyżwiarskiego przesyła listę swych zawodników i proponuje trzech sędziów z własnego grona.

5) W miejscowościach, w których istnieją okręgowe związki łyżwiarskie, obowiązek zgłoszenia terminów zawodów klasyfikacyjnych i zawodników, oraz propozycja sędziów do P. Z. Ł. przechodzi na dany związek okręgowy.

6) Delegat P. Z. Ł. przewodniczy kolegjum sędziowskiemu, udziela sędziom okręgowym (lokalnym) potrzebnych wskazówek, do których sędziowie okręgowi (lokalni) winni się dostosować.

7) Ocenę kandydatów (zawodników należy przeprowadzać ściśle według przepisów zawartych w niniejszym regulaminie.

8) Oryginalne tablice oceny poszczególni sędziowie winni wręczyć delegatowi P. Z. Ł. bezpośrednio po zawodach. Ustalenie wyników należy przeprowadzić komisyjnie w obecności wszystkich sędziów, którzy brali udział w klasyfikacji.

Protokół komisyjnej oceny wraz z wnioskami kolegjum sędziów przesyła się Zarządowi P. Z. Ł., który ogłasza zestawienie ogólnych wyników w swym oficjalnym komnikacie, zawodnikom zaś, którzy uzyskali pewien stopień kwalifikacyjny zatwierdza tem samem nadanie dyplomu przez odnośny związek okręgowy. Wyjątek stanowią zawodnicy klasy specjalnej, którzy otrzymują dyplomy w P. Z. Ł.

KLASYFIKACJA MĘSKA W JEŹDZIE FIGUROWEJ.

a) dla nowicjuszów:

ćwiczenia obowiązkowe Nr. 1, 2, 3, 5a, 5b, 7, 9a, 9b 11, 12, każde o wartości jednostkowej „jeden", oraz Nr. 14, 24a, 24b, o wartości jednostkowej „dwa".

Razem ćwiczeń 13, ilość jednostek 16. Najwyższa ilość puntków do osiągnięcia 96. Minimalna ilość punktów do kwalifikacji 60.

Jazda dowolna — czas trwania 2 i pół minuty, mnożnik 5, najwyższa ilość punktów 60, minimalna ilość punktów do kwalifikacji 40.

Ogółem minimalna suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowe i jazdę dowolną — 100.

b) dla junjorów:

ćwiczenia obowiązkowe Nr. 3 o wartości jednostkowej „jeden" Nr. 4, 6a, 6b, 8a, 8b, każde o wartości jednostkowej „dwa", Nr. 10 o wartości jednostkowej „jeden", Nr. 13, 15 o wartościach jednostkowych „dwa", Nr. 25a, 25b, o wartościach jednostkowyh „trzy", Nr. 28a, 28b, o wartościach jednostkowych „jeden".

Razem ćwiczeń 13, ilość jednostek 24. Najwyższa ilość punktów do osiągnięcia 144. Minimalna ilość punktów do kwalifikacji 90.

Jazda dowolna — czas trwania 3 minuty, mnożnik 8, najwyższa ilość punktów 90, minimalna ilość punktów do kwalifikacji 60.

Ogółem minimalną suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowo i jazdę dowolną — 150.

c) dla seniorów:

ćwiczenia obowiązkowe Nr. 4, 16, 17, każde o wartości jednostkowej „dwa" Nr. 18a, 18b, 22a, 22b, 25a, 25b, o wartościach jednostkowych „trzy", Nr. 26a, 26b, 30a, 30b, o wartościach jednostkowych „dwa".

Razem ćwiczeń 13, ilość jednostek 32. Najwyższa ilość punktów do osiągnięcia 192. Minimalna ilość punktów do kwalifikacji 120.

Jazda dowolna — czas trwania 4 minuty, mnożnik 10, najwyższa ilość punktów 120, minimalna ilość punktów do kwalifikacji 80.

Ogółem minimalna suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowe i jazdę dowolną — 200.

d) dla zawodników klasy specjalnej:

Ćwiczenia obowiązkowe Nr. 19a, 19b, o watrościach jednostkowych „trzy", Nr. 20a, 20b, o wartościach jednostkowych „cztery", Nr. 23a, 23b, 27a, 27b, 29a, 29b, 31a, 31b, 34a, 34b, każde o wartości jednostkowej „trzy".

Razem ćwiczeń 14, ilość jednostek 44. Najwyższa ilość punktów do osiągnięcia 264. Minimalna ilość punktów do kwalifikacji 180.

Jazda dowolna — czas trwania 5 minut, mnożnik 14, najwyższa ilość punktów 168, minimalna iloćć punktów do kwalifikacji 100.

Ogółem minimalna suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowe i jazdę dowolną — 280.

KLASYFIKACJA PAŃ W JEŹDZIE FIGUROWEJ.

a) dla nowicjuszek:

obejmuje ćwiczenia obowiązkowe jak dla nowicjuszów z wyjątkiem Nr. 24a, 24b, czyli razem ćwiczeń 11 ilość jednostek 12. Minimalna ilość punktów do kwalifikacji 50.

Jazda dowolna — czas trwania 2 minuty, mnożnik 4 minimalna ilość punktów do kwalifikacji 30.

Ogółem minimalna suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowe i jazdę dowolną — 80.

b) dla juniorek:

obejmuje ćwiczenia obowiązkowe jak dla juniorów z wyjątkiem Nr. 25a, 25b, w miejsce których wstawić należy ćwiczenia 24a, 24b, o ilości jednostek za każde po „dwa". Razem ćwiczeń 13, ilość jednostek 22.

Minimalna ilość punktów do kwalifikacji — 75.

Jazda dowolna — czas trwania 3 minuty, mnożnik 7, minimalna ilość punktów do kwalifikacji 45.

Ogółem minimalna suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowe i jazdę dowolną — 120.

c) dla seniorek:

obejmuje ćwiczenia obowiązkowe jak dla seniorów z wyjątkiem Nr. 22a, 22b, czyli razem ćwiczeń 11, ilość jednostek 26. Minimalna ilość punktów do kwalifikacji — 100.

Jazda dowolna — czas trwania 3 i pół minuty mnożnik 8 minimalna ilość punktów do kwalifikacji 60.

Ogółem minimalna suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowe i jazdę dowolną — 160.

d) dla zawodniczek klasy specjalnej:

obejmuje ćwiczenia obowiązkowe jak dla zawodników klasy specjalnej z wyjątkiem Nr. 20a, 20b, czyli razem ćwiczeń 12, ilość jednostek 36. Minimalna ilość punktów do kwalifikacji — 140.

Jazda dowolna — czas trwania 4 minuty, mnożnik 12, minimalna ilość punktów do kwalifikacji — 90.

Ogółem minimalna suma punktów do kwalifikacji za ćwiczenia obowiązkowe i jazdę dowolną — 230.

KLASYFIKACJA W JEŹDZIE SZYBKIEJ PANÓW.

Analogicznie jak w jeździe figurowej na łyżwach podzieleni są zawodnicy na 3 klasy i klasę specjalną. Klasyfikację przeprowadza się w konkurencji męskiej w biegach na 500 m., 1000 m., 1500 m., 5000 m. i 10.000 m. według następujących wytycznych:

a) nowicjusze:

bieg na 500 m. — czas wymagany: 1 m. 05 sek. lub mniej,

bieg na 1000 m. — czas wymagany: 2 m. 20 sek. lub mniej,

bieg na 1500 m. — czas wymagany: 3 m. 40 sek. lub mniej,

b) juniorzy:

bieg na 500 m. — czas wymagany: 0 m. 57 seż lub mniej,

bieg na 1000 m. — czas wymagany: 1 m. 58 sek. lub mniej,

bieg na 1500 m. — czas wymagany: 3 m. 03 sek. lub mniej,

bieg na 5000 m. — czas wymagany 11 m. 09 sek. lub mniej,

c) senjorzy:

bieg na 500 m. — czas wymagany: 0 m. 53 sek. lub mniej,

bieg na 1500 m. — czas wymagany: 2 m. 52 sek. lub mniej,

bieg na 5000 m. — czas wymagany: 10 m. 27 sek. lub mniej,

bieg na 10000 m. — czas wymagany: 21 m. 37 sek. lub mniej,

d) zawodnicy klasy specjalnej:

bieg na 500 m. — czas wymagany: 0 m. 50 sek. lub mniej,

bieg na 1500 m. — czas wymagany: 2 m. 42 sek. lub mniej,

bieg na 5000 m. — czas wymagany: 9 m. 50 sek. lub mniej,

bieg na 10000 m. — czas wymagany: 20 m. 20 sek. lub mniej.

Wyżej podane minima obowiązują aż do odwołania i mogą być one obniżone przez P. Z. Ł. w przyszłości w miarę wzrostu wyczynów zawodników w jeździe szybkiej na łyżwach.

Każdy zawodnik startujący w biegach winien uprzednio poddać się badaniu lekarskiemu i winien przynieść na start wzgl. równocześnie ze zgłoszeniem, swoją „kartę zdrowia" bez której pod żadnym warunkiem nie może być dopuszczony do klasyfikacji w jeździe szybkiej na łyżwach.

KLASYFIKACJA W JEŹDZIE SZYBKIEJ PAŃ.

Klasyfikacje w jeździe szybkiej dla Pań przeprowadza się w biegach na dysansach 300 m., 500 m., 1000 m., 1500 m., 3000 m. i 5000 m. — według następujących wytycznych:

a) nowicjuszki:

bieg na 300 m. — czas wymagany: 1 m. 00 sek. lub niżej,

bieg na 500 m. — czas wymagany: 1 m. 50 sek lub mniej,

bieg na 1000 m. — czas wymagany: 3 m. 40 sek. lub niżej,

b) juniorki:

bieg na 500 m. — czas wymagany: 1 m. 20 sek. lub niżej,

bieg na 1000 m. — czas wymagany 3 m. 10 sek. lub niżej,

bieg na 1500 m. — czas wymagany 4 m. 50 sek. lub niżej,

c) seniorki:

bieg na 500 m. — czas wymagany: 1 m. 10 sek. lub niżej,

bieg na 1000 m. — czas wymagany: 2 m. 50 sek. lub niżej,

bieg na 1500 m. — czas wymagany: 4 m. 20 sek. lub niżej,

bieg na 3000 m. — czas wymagany: 9 m. 30 sek. lub niżej,

d) zawodniczki klasy specjalnej:

bieg na 500 m. — czas wymagany: 1 m. 05 sek. lub niżej,

bieg na 1500 m. — czas wymagany: 3 m. 45 sek. lub niżej,

bieg na 3000 m. — czas wymagany: 8 m. 00 sek. lub niżej,

bieg na 5000 m. — czas wymagany: 14 m. 20 sek. lub niżej.

Podane wyżej minima mogą być z czasem zmienione przez P. Z. Ł. podobnie jak w konkurencjach męskich. — Zawodniczki biorące udział w jeździe szybkiej pań, winne również przedstawiać swoje „karty zdrowia" stwierdzające zdolność do odbycia biegów na łyżwach.

Część VI.

REGULAMIN ODZNAKI SPORTOWEJ P. Z. Ł.

1. Odznakę sportową P. Z. Ł. otrzymać może każdy obywatel polski, nieposzlakowanej czci, nieuprawiający sportu zawodowo, który osiągnie wyniki wymienione w części V. niniejszego regulaminu, lub też niżej ustanowione.

2. P. Z. Ł. udziela odznaki za specjalizację w jeździe figurowej i szybkiej każdemu zawodnikowi, który osiągnie w danej konkurencji wymagane minimum.

3. Minimum może być osiągnięte na wszelkich zawodach lub próbach w kraju lub zagranicą, o ile zachowane zostały przepisy odnoszące się do zawodów klasyfikacyjnych w myśl postanowień niniejszego regulaminu.

4. Odznaka dzieli się na trzy stopnie, a to: odznaka bronzowa, srebrna i złota.

5. Odznaka za specjalizację może być udzielona danemu zawodnikowi za osiągnięcie minimum w danej konkurencji tylko raz jeden w ciągu jednego sezonu zimowego i nikt nie może zdobyć odrazu odznaki złotej, nie zdobywszy w latach poprzednich odznaki bronzowej i srebrnej.

6. Typ odznaki ustala P. Z. Ł. — Odznaka winna być udzielona najpóźniej do dnia Walnego Zebrania P. Z. Ł. po ubiegłym ostatnio sezonie zimowym.

7. Zawodnik, który otrzymał już jedną odznakę za specjalizację w jeździe figurowej, (wyjątek stanowi jazda szybka przy odpowiedniej kategorji wiekowej) nie może otrzymać takiej samej po raz drugi, lecz następną wyższą, o ile osiągnie wyniki wymagane dla danego stopnia odznaki.

8. Prawo noszenia jednej z tych odznak nabywa ten zawodnik, który dopełnił warunki według poniższego zestawienia i któremu to prawo zostało przyznane w oficjalnym komunikacie P. Z. Ł.

Wymagane minima w jeździe figurowej są następujące:

a) dla odznaki bronzowej:

Program przewidziany w części V. (Zawody Klasyfikacyjne) w klasyfikacji męskiej jak dla junjorów, zaś w klasyfikacji pań jak dla nowicjuszek,

b) dla odznaki srebrnej:

Program przewidziany w części V. w klasyfikacji męskiej jak dla seniorów, zaś w klasyfikacji pań jak dla junjorek,

c) dla odznaki złotej:

Program przewidziany w części V. w klasyfikacji męskiej jak dla zawodników klasy specjalnej, zaś w klasyfikacji pań jak dla seniorek.

Wymagane minima w jeździe szybkiej:

a) dla odznaki bronzowej:

Zawodnicy poniżej lat 18-tu, minima przewidziane w części V. niniejszego regulaminu w klasyfikacji męskiej dla nowicjuszów, zaś dla zawodników powyżej 36 roku życia ustala się następujące minima:

bieg na	500 m.	—	czas wymagany:	1 m.	05 sek.
„ „	1500 „	—	„ „	3 „	25 „
„ „	5000 „	—	„ „	12 „	—
„ „	10000 „	—	„ „	25 „	30 „

dla wszystkich innych zawodników panów wymagane są minima jak dla junjorów w zawodach klasyfik. w jeździe szybkiej.

W klasyfikacji pań do lat 30-tu, minima jak dla junjorek, zaś powyżej tego wieku ustala się:

bieg na	500 m.	—	czas wymagany:	1 m.	25 sek.
„ „	1000 „	—	„ „	3 „	20 „
„ „	1500 „	—	„ „	5 „	15 „
„ „	3000 „	—	„ „	11 „	30 „

b) dla odznaki srebrnej:

Minima przewidziane w części V. regulaminu w klasyfikacji męskiej dla wszystkich zawodników do lat 36-ciu, jak dla junjorów, zaś dla zawodników powyżej 36 roku życia, ustala się:

bieg na	500 m.	— czas wymagany:	1 m.
„ „	1500 „	— „ „	3 „ 10 sek.
„ „	5000 „	— „ „	11 „ 30 „
„ „	10000 „	— „ „	24 „ 25 „

W klasyfikacji pań do lat 30-tu wymagania są na tym samym poziomie jak dla senjorek w cz. V. Reg., zaś powyżej 30 roku życia ustala się następujące minima:

bieg na	500 m.	— czas wymagany:	1 m. 15 sek.
„ „	1000 „	— „ „	3 „ —
„ „	1500 „	— „ „	4 „ 45 „
„ „	3000 „	— „ „	10 „ 30 „

c) dla odznaki złotej:

Ustala się minima przewidziane w cz. V. Regulaminu w klasyfikacji męskiej dla zawodników do lat 36-ciu jak dla senjorów, zaś dla zawodników powyżej 36 lat życia ustala się:

bieg na	500 m.	— czas wymagany:	0 m. 57 sek.
„ „	1500 „	— „ „	3 „ 03 „
„ „	5000 „	— „ „	11 „ 09 „
„ „	10000 „	— „ „	23 „ —

W klasyfikacji pań do lat 30-tu wymagane są minima jak dla zawodniczek klasy specjalnej, zaś powyżej tego wieku — ustala się:

bieg na	500 m.	— czas wymagany	1 m. 10 sek.
„ „	1500 „	— „ „	4 „ 15 „
„ „	3000 „	— „ „	9 „ —
„ „	5000 „	— „ „	15 „ 30 „

Odznaki sportowe za specjalizację nie muszą być zdobywane w latach kolejno po sobie następujących, lecz może do chwili zdobycia następnego stopnia odznaki upłynąć nawet większy okres czasu.

P. Z. Ł. zastrzega sobie prawo podniesienia minimów w poszczególnych konkurencjach, jeżeli uzna, że poziom zawodników polskich wzrósł odpowiednio.

Ćwiczenia obowiązkowe jazdy figurowej.

Skróty:

p = prawa noga	*z = zewnątrz*	*oT = trójka odwrotna*
l = lewa uoga	*w = wewnątrz*	*Z = zwrot*
n = naprzód	*O = obrót*	*oZ = zwrot odwrotny*
t = tyłem	*P = pętlica*	

Rysunek	Nr.	Nazwa i wyjaśnienie ćwiczenia	Wartość jedno-stkowa
		Łuk:	
	1	p. n. z. ; l. n. z.	1
	2	p. n. w. ; l. n. w.	1
	3	p. t. z. ; l. t. z.	1
	4	p. t. w. ; l. t. w.	2
		Wężyk:	
	5*a*	p. n. z. w. ; l. n. w. z.	1
	b	l. n. z. w. ; p. n. w. z.	1
	6*a*	p. t. z. w. ; l. t. w. z.	2
	b	l. t. z. w. ; p. t. w. z.	2
		Trójka:	
	7	p. n. z. O. t. w. ; l. n. z. O. t. w.	1
	8*a*	p. n. z. O. t. w. ; l. t. w. O. n. z.	2
	b	l. n. z. O. t. w. ; p. t. w. O. n. z.	2
	9*a*	p. n. w. O. t. z. ; l. t. z. O. n. w.	1
	b	l. n. w. O. t. z. ; p. t. z. O. n. w.	1
		Trójka podwójna:	
	10	p.n.z.O.t.w.O.n.z. ; l.n.z.O.t.w.O.n.z.	1
	11	p.n.w.O.t.z.O.n.w. ; l.n.w.O.t.z.O.n.w	1
	12	p.t.z.O.n.w.O.t.z. ; l.t.z.O.n.w.O.t.z.	1
	13	p.t.w.O.n.z.O.t.w. ; l.t.w.O.n.z.O.t w.	2

Rysunek	Nr.	Nazwa i wyjaśnienie ćwiczenia	Wartość jednostkowa
		Pętlica:	
	14	p. n. z. P. n. z. ; l. n. z. P. n. z.	2
	15	p. n. w. P. n. w. ; l. n. w. P. n. w.	2
	16	p. t. z. P. t. z. ; l. t. z. P. t. z.	2
	17	p. t. w P. t. w. ; l. t. w. P. t. w.	2
		Trójka odwrotna	
	18*a*	p. n. z. oT. t. w. ; l. t. w. oT. n. z.	3
	b	l. n. z. oT. t. w. ; p. t. w. oT. n. z.	3
	19*a*	p. n. w. oT. t. z. ; l. t. z. oT. n. w.	3
	b	l. n. w. oT. t. z. ; p. t. z. oT. n. w.	3
		Zwrot:	
	20*a*	p. n. z. Z. t. z. ; l. t. z. Z. n. z.	4
	b	l. n. z. Z. t. z. ; p. t. z. Z. n. z.	4
	21*a*	p. n. w. Z. t. w. ; l. t. w. Z. n. w.	4
	b	l. n. w. Z. t. w. ; p. t. w. Z. n. w.	4
		Zwrot odwrotny:	
	22*a*	p. n. z. oZ. t. z ; l. t. z. oZ. n. z.	3
	b	l. n. z. oZ. t. z. ; p. t. z. oZ. n. z.	3
	23*a*	p. n. w. oZ. t. w. ; l. t. w. oZ. n. w.	3
	b	l. n. w. oZ. t. w. ; p. t. w. oZ. n. w.	3
		Ósemka na jednej nodze:	
	24*a*	p. n. z. w. ; l. n. w. z.	2
	b	l. n. z. w. ; p. n. w. z.	2
	25*a*	p. t. z. w. ; l. t. w. z.	3
	b	l. t. z. w. ; p. t. w. z.	3

Rysunek	Nr.	Nazwa i wyjaśnienie ćwiczenia	Wartość jednostkowa
		Wężyk — Trójka:	
	26*a*	p. n. z. w. O. t. z.; l. t. z. w. O. n. z.	2
	b	l. n. z w. O. t. z.; p. t. z. w. O. n. z.	2
	27*a*	p. n. w. z. O. t. w.; l. t. w. z. O. n. w.	3
	b	l. n. w. z. O. t w.; p. t. w. z. O n. w.	3
		Wężyk — podwójna trójka:	
	28*a*	p.n.z.w.O.t.z.O.n.w.;l.n.w.z.O.t.w.O.n.z.	1
	b	l.n.z.w.O.t.z O.n.w.; p.n.w.z.O.t.w.O.n.z.	1
	29*a*	p.t.z.w.O.n z.O.t.w.; l.t.w.z O.n.w.O.t.z.	3
	b	l.t.z.w O.n.z.O.t.w.; p.t.w.z.O.n.w.O.t.z.	3
		Wężyk — Pętlica:	
	30*a*	p. n. z. w. P. n. w.; l n. w. z P. n. z.	2
	b	l. n. z. w. P n. w.; p. n. w. z. P. n. z.	2
	31*a*	p. t. z. w. P. t. w.; l. t. w. z. P. t. z.	3
	b	l. t. z. w. P. t. w.; p t. w. z. P. t. z.	3
		Wężyk trójka odwrotna:	
	32*a*	p n. z. w. oT. t. z.; l. t. z. w. oT. n. z.	3
	b	l. n z. w. oT. t. z.; p. t. z. w. oT. n. z.	3
	33*a*	p. n. w. z. oT. t. w; l. t. w. z. oT. n. w.	3
	b	l n. w. z. oT. t. w.; p. t. w z oT. n. w.	3
		Trójka w ósemkę na jednej nodze:	
	34*a*	p. n. z. O. t. w. z. O. n w.;	
	b	l. n. w. O. t. z. w. O. n. z.	3
	35*a*	l. n. z. O. t. w. z. O. n. w.;	
	b	p. n. w. O. t. z. w. O. n. z.	3
		p. t. z. O. n w. z. O. t. w.;	
		l. t. w. O. n. z. w. O. t. z.	3
		l. t. z. O. n. w. z. O. t. w.;	
		p. t. w. O. n. z. w. O. t. z.	3

Rysunek	Nr.	Nazwa i wyjaśnienie ćwiczenia	Wartość jednostkowa
		Trójka podwójna w ósemkę na jednej nodze:	
	36*a*	p.n.z.O.t.w.O.n.z.w O.t.z O.n.w. ; l.n.w.O.t.z.O.n.w.z.O.t.w.O.n.z.	3
	b	l n.z.O.t.w.O.n.z.w.O.t z.O.n.w. ; p.n.w.O.t.z.O.n.w.z.O.t.w.O.n.z.	3
	37*a*	p.t.z.O.n.w.O.t.z.w.O.n.z.O.t.w. ; l.t.w.O.n.z.O.t w.z.O.n.w.O.t.z.	4
	b	l.t z.O.n.w.O.t.z w O.n.z.O.t.w. ; p.t.w.O n.z.O.t.w.z.O.n.w.O.t z.	4
		Pętlica w ósemkę na jednej nodze:	
	38*a*	p. n. z. P. n. z. w. P. n. w. ; l. n. w. P. n. w. z. P. n. z.	4
	b	l. n. z. P. n. z. w. P. n. w. ; p. n. w. P. n. w. z. P. n. z.	4
	39*a*	p. t. z. P. t. z. w. P. t. w. ; l. t. w. P. t. w. z. P. t. z.	5
	b	l. t. z. P. t. z. w. P. t. w. ; p. t. w. P. t. w. z. P. t. z.	5
		Trójka odwrotna w ósemkę na jednej nodze:	
	40*a*	p. n. z. oT. t. w. z. oT. n. w. ; l. n. w. oT. t. z. w. oT. n. z.	4
	b	l. n. z. oT. t. w. z. oT. n. w. ; p. n. w. oT. t. z. w. oT. n. z.	4
	41*a*	p. t. z. oT. n. w. z. oT. t. w. ; l. t. w. oT. n. z. w. oT. t. z.	5
	b	l. t. z. oT. n. w. z. oT. t. w. ; p. t. w. oT. n. z. w. oT. t. z.	5

Załącznik 1.

DEKLARACJA.

Niniejszem podpisane Towarzystwo, Klub, Sekcja Łyżwiarska Tow. Klubu*) zgłasza swoje przystąpienie do Polskiego Związku Łyżwiarskiego, obowiązując się bezwzględnie stosować do Statutu, Regulaminu i postanowień przez władze P. Z. Ł. wydanych.

Nazwa Towarzystwa (Klubu) ....

Rok Założenia ....

Adres ....

Liczba członków ....

Godło i barwy Tow. (Klubu) ....

Liczba reprezent. zawodników w jeździe:

szybkiej ....

figurowej ....

.... dnia .... 193...... r.

PREZES:

Sekretarz:

*) nieodpowiadające należy przekreślić.

Czy posiada tor łyżwiarski: własny czy dzierżawiony (stale czy czasowo), położenie toru i dokładne jego wymiary, czy lód naturalny, rzeka, staw, jezioro, czy uzyskiwany drogą zawadniania, czy polewania.

Ilość i jakość zawodów łyżwiarskich urządzonych staraniem Tow. od założenia z podaniem dat i rodzaju zawodów.

Dane o zawodach wogóle, w których członkowie Tow. uczestniczyli z uwzględnieniem najlepszych wyników przez członków osiągniętych:

Jakie nagrody wędrowne posiada Tow. (Klub) lub jego członkowie:

Skład Zarządu Tow. (klub) prywatne zajęcie wszystkich członków Zarządu ewentualnie Skład Zarządu Sekcji Łyżwiarskiej:

Załącznik 2.

Sprawozdanie z odbytych zawodów

1. Urządzający zawody:
2. Rodzaj zawodów:
3. Daty zawodów:
4. Miejsce zawodów:
5. Właściwości bieżni (toru dla jazdy figurowej):
6. Stan pogody w czasie zawodów: a) temperatura:
   b) siła i kierunek wiatru:
   c) stan lodu:
7. Skład komisji sędziowskiej:
8. a) Ilość zawodników zgłoszonych:
   b) „ „ biorących faktycznie udział: . . . .
   Imiona i nazwiska zawodników, ich przynależność klubowa:
9. Nagrody:
10. Wyniki zawodów: a) poszczególnych biegów, i konkurencji:
    b) ogólne:
11. Uwagi: (tu należy wymienić ewent. wypadki, sprzeciwy (protesty) wniesione podczas zawodów, ustanowienie rekordów i t. p.):
12. Udział publiczności:
13. Uzykany dochód ze sprzedaży biletów wstępu:
    Procenty przypadające dla Z. P. Z. S.:
    „ „ „ P. Z. Ł.:
    „ ofiarowane na Fundusz Olimpiński:

Podpisy:

Załącznik 3.

Urządzający zawody: Miejscowość .... data ....

Protokół biegu na .... metrów

w zawodach ....
ogranizowanych przez ....
na bieżni: ....
Długość toru: .... metrów, promień krzywizn: .... metrów
Ilość okrążeń: .... długość przestrzeni krzyżowaia .... metrów
temperatura: .... siła i kierunek wiatru ....
stan lodu: .... stan pogody: ....
Ilość zgłoszonych zawodników ....
Ilość startujących zawodników ....

Wyniki losowania N-rów.

1	7	13 ....
2	8	14 ....
3	9	15 ....
4	19	16 ....
5	11	17 ....
6	12	18 ....

Uwaga. oprócz nazwiska i imiona wzgl. pseudonimu należy podać przynależność klubową, a u młodzieży również i wiek.

WYNIKI BIEGU:

PARA		I		II		III		IV		V		i t. d.
Nr. i nazwisko zawodnika												
Czas na okrążeniu	12											
	11											
	10									*		
	9											
	8		*									
	i t, d											
	1											
Cyfra miejsca												
punktów												

*) upadł

*) upadł

Podpisy:

Odpowiedzialni za mierzenie bieżni: ....

Sędziowie:

Starter.. ....

Sędziowie na torze: ....

Wiraż prawy: ....

Wiraż lewy: ....

Krzyżowanie: ....

Protokulant: ....

Przewodniczący mierzących czas: ....

Liczący okrążenia ....

Sędzia u mety; ....

Lekarz ....

Sędzia Główny ....

Załącznik 4.

WZÓR I. TABLICA OCENY.

I. Ćwiczenia obowiązkowe				Nr. i nazwisko startującego								
				(Nazwisko) 1.			(Nazwisko) 3.			(Nazwisko) 3.		
Rysunek	Nr.	N A Z W A	Wartość jednostkowa	Ocena	Ilość punktów	Uwagi	Ocena	Ilość punktów	Uwagi	Ocena	Ilość punktów	Uwagi
Ilość punktów na ćwiczenia obowiązkowe					....			....			....	
(Najwyższa możliwa ilość punktów ....)												

WZÓR II. TABLICA OCENY.

	Nr. i nazwisko startującego								
	(Nazwisko) 1.			(Nazwisko) 2.			(Nazwisko) 3.		
	Ocena	Ilość punktów	Uwagi	Ocena	Ilość punktów	Uwagi	Ocena	Ilość punktów	Uwagi
Ilość punktów na ćwiczenia obowiązkowe		....			....			....	
II Jazda dowolna: a) za treść wykonanego programu .... b) za rodzaj i sposób wykonania	....			....			....		
Suma obu ocen .... Iloczyn sumy i mnożnika .... Ilość punktów za jazdę dowolną .... (Najwyższa możliwa ilość punktów ....)	.....	....		.....	....		.....	....	
Ogólna ilość pkt. za ćwiczenia obow. i jazdę dow.									
Zawodnik otrzymał miejsce		....			....			....	

Ocenia się stopniami: 0 — 6

0 = ćwiczenia niewykonane
1 = ,, że wykonane
2 = ,, wykonane z błędami
3 = ,, dostatecznie wykonane
4 = ,, dobrze ,,
5 = ,, bardzo dobrze ,,
6 = ,, wykonane bez zarzutu

Wartości pośrednie wyraża się ułamkami zwykłemi lub w dziesiętnych: $1^1/_4$, $1^1/_2$, $1^3/_4$ i t. d. :2.3. 2.5, 2.8, i t. d.

Załącznik 6.

WZÓR III. TABLICA OCENY OGÓLNEJ.

Sędziowie	ZAWODNICY															
	1. (Nazwisko)				2. (Nazwisko)				3. (Nazwisko)				4. (Nazwisko)			
	Ćwiczenia obowiązk.	Jazda dowolna	Razem	Miejsce	Ćwiczenia obowiązk.	Jazda dowolna	Razem	Miejsce	Ćwiczenia obowiązk.	Jazda dowolna	Razem	Miejsce	Ćwiczenia obowiązk.	Jazda dowolna	Razem	Miejsce
(Nazwisko)																
(Nazwisko)																
(Nazwisko)																
(Nazwisko)																
(Nazwisko)																
Sumy Ćwicz. ob.; Jazdy dow.: Ogólna																
Suma cyfr miejsc Zreduk. ilość punkt. Wynik																

....

Sędzia Główny

TREŚĆ:

TABLICE I WZORY:

Termin zwrotu lub zgłoszenie prolongaty.